

EEN MUISJE VOOR MAARTEN

Blijspel in vijf bedrijven

door

LUC KERKHOF

Auteursbureau ALMO - Antwerpen

PERSONAGES:

(5 dames en 4 heren)

MAARTEN : 30

TANTE KAAT : 50, zijn tante

TANTE BEE : 50, zijn tante

ANTON : 45, butler

BETTY : 25, buurmeisje

FELIX : 35, vriend

MARIE-CLAIRE : 30, kandidaat

ALDEGONDE : 30, kandidaat

MEERSMAN : 35, sollicitant auditie

DECOR:

Een eenvoudige woonkamer op de eerste verdieping van een appartement.

Fond: grote kast, deur naar keuken.

Rechts: in de rechtse hoek een raam dat naar binnen scharniert. Kast van tante Bee, wandspiegel, telefoontoestel, Tv-toestel, draagbare radio, kandelaar, etc.

Links: kast van tante Kaat, prikbord waarop enkele papieren geprikt zijn met een punaise, deuropening naar hall en richting buitendeur.

Midden: tafel met stoelen, een divan, salontafel. De kasten van beide tantes zijn identiek en staan loodrecht tegenover elkaar.

KORTE SAMENVATTING:

Maarten, een jonge vrijgezel, runt met zijn vriend Felix een auditie-bureau. Hij woont in bij zijn twee rijke maar gierige tantes. Betty, het buurmeisje, heeft een oogje op Maarten die nog enkel denkt en droomt van het opstarten van een vrije TV, maar het geld ontbreekt hem. De beide tantes zien het als hun plicht om voor hun pleegkind Maarten een meisje te zoeken en plaatsen daarvoor een verkeerde advertentie in de krant maar bij de eerste voorstelling al loopt alles fout! De schuldige is Anton, de butler voor alle werk. Felix wil Maarten het geld wel lenen maar in ruil wil hij een avondje doorbrengen met Betty wat dan totaal uit de hand loopt!

EERSTE BEDRIJF

Maandagmorgen

Tante Bee op van keuken, laat het belletje voor de butler rinkelen en zet zich aan tafel. Anton op van keuken.

- Tante Bee: Ik wil ontbijten Anton.
 Anton: Jawel mevrouw. (wil benodigdheden uit kast A halen)
 Tante Bee: Anton...?
 Anton: Ja mevrouw?
 Tante Bee: De andere kast graag.
 Anton: Oh sorry mevrouw! (Anton haalt uit kast B het botervlootje, brood, lege tas, melk, confituur e.d. en zet dit voor haar op tafel) Ik zal aanstonds koffie halen mevrouw.
 Tante Bee: Oh ja, doe maar. (Anton af naar keuken. Tante Bee sluipt naar kast A en haalt er enkele sneden brood uit en begint ervan te eten. Anton op uit keuken met rode koffiethermos)
 Anton: Alstublieft mevrouw.
 Tante Bee: Dank je maar kan je ook koffie voor me inschenken. Je bent toch de butler. Je wordt ervoor betaald dat te doen.
 Anton: Betaald...?
 Tante Bee: Ik bedoel natuurlijk kost en inwoon. (Anton schenkt koffie in voor Tante Bee) Hoelang ben je al in dienst bij ons?
 Anton: Al vijftien jaar mevrouw.
 Tante Bee: Dat is al een hele tijd! Vind je ook niet?
 Anton: Ja mevrouw. Wenst mevrouw nog iets?
 Tante Bee: Zou je nu mijn post uit de brievenbus willen halen?
 Anton: Zal ik doen mevrouw. (Anton af langs hall en weer op met de post voor beide tantes. De kranten legt hij op het salontafeltje. Tante Bee kijkt de post, sorteert de hare en geeft de rest weer aan Anton)
 Tante Bee: Deze mag je terug in de brievenbus leggen.
 Anton: Maar mevrouw, het is de post van Tante Kaat!
 Tante Bee: Ik wil dat je me nog steeds gehoorzaamt Anton al ben je hier al vijftien jaar in dienst!
 Anton: Oké mevrouw. (behalve de krant neemt Anton de post van Tante Kaat weer mee af langs hall. Tante Kaat op van keuken, belt en zet zich bij Tante Bee aan tafel. Anton weer op van hall)
 Tante Kaat: Anton, ik wil ontbijten.
 Anton: Ja mevrouw. (Anton naar kast B)
 Tante Kaat: Oh Anton...!
 Anton: Ja mevrouw.
 Tante Kaat: De andere kast graag.
 Anton: Oh sorry mevrouw! (Anton haalt uit kast A het botervlootje, brood, confituur, tas e.d. en dan af langs keuken)
 Tante Bee: (tot Tante Kaat) Je ziet niet goed maar toch goed genoeg om te merken dat Anton jouw ontbijt uit mijn kast wou halen!
 Tante Kaat: Slecht geslapen misschien?
 Tante Bee: Helemaal niet. Alhoewel ik wakker ben geweest tot Maarten is thuisgekomen. (Anton op met blauwe koffiethermos, schenkt in bij

Tante Kaat)

Tante Kaat: Was het dan zo laat?

Tante Bee: Twee uur vannacht!

Tante Kaat: Dan hoor je hem toch thuisgekomen. Ik dacht dat je gehoor de laatste tijd niet meer zo stabiel was!

Tante Bee: Dat wil dan zeggen dat ik veel om de jongen geef! Veel meer dan jij! (tot Anton) Anton, mijn koffie is veel te sterk!

Anton: Dat had u toch gevraagd, mevrouw.

Tante Bee: Nee, dat had ik niet gevraagd!

Tante Kaat: Anton, mijn koffie is veel te slap! Je ziet de bodem!

Anton: Had u...

Tante Kaat: (onderbreekt) .. Nee, ik had gevraagd om hem sterker te maken.

Tante Bee: En ik had gevraagd om hem slapper te maken.

Anton: Sorry dames. De koffie in deze thermos moest in deze en deze koffie moest in de andere thermos.

Tante Kaat: Anton, ik wil dat je mijn post gaat ophalen.

Anton: Ja mevrouw. (Anton af langs hall. Tante Kaat telt de sneden brood en merkt dan pas dat er van haar brood is gegeten. Anton weer op met de post van Tante Kaat) Alstublieft mevrouw!

Tante Kaat: Anton, wie heeft er van mijn brood gegeten?

Anton: Dat zou ik echt niet kunnen zeggen mevrouw. Misschien heeft Maarten deze nacht nog gegeten!

Tante Bee: (tot Anton) Is Maarten nog niet wakker?

Tante Kaat: Ach laat de jongen toch uitslapen.

Tante Bee: Hij moet op tijd op kantoor zijn!

Tante Kaat: Het is toch zijn kantoor. Hij is toch zelfstandig genoeg om te weten om welk uur hij wil beginnen werken!

Tante Bee: Ook een zelfstandige moet zich een uur opleggen om op te staan. En al is dat een maandagmorgen en al is hij de avond voordien uit geweest!

Tante Kaat: Wat vind jij daarvan Anton?

Anton: Ik vind... ik vind dat u beiden gelijk heeft. (per toeval smeert Tante Bee van de boter van Tante Kaat)

Tante Kaat: Hela...! Wat doe jij?

Tante Bee: Sorry.

Tante Kaat: Nu begrijp ik waarom mijn boter steeds eerst op is!

Tante Bee: Dat zou ik ook kunnen zeggen van mijn confituur. Hoe dikwijls eet jij van mijn confituur zonder dat ik het weet?

Tante Kaat: Oh dikwijls! Vraag maar aan Anton!

Tante Bee: Anton?

Anton: Ik probeer de kerk in het midden te houden, dames!

Tante Bee: Anton zal zich wel eens een keer vergissen!

Tante Kaat: Anton vergist zich nooit! (Anton hoest)

Tante Bee: Anton...?

Anton: Ik doe mijn best om me te vergissen! Oh pardon! Ik bedoel om me niet te vergissen! Is het toegestaan dat ook ik nu ga ontbijten?

Tante Bee: Ja. (Anton af langs keuken)

Tante Kaat: (stil) Was hij alleen vannacht?

Tante Bee: Wie?

Tante Kaat: Maarten natuurlijk!

Tante Bee: Ik heb toch geen stemmen gehoord!

Tante Kaat: Het wordt tijd dat Maarten begint te denken aan een meisje!

Tante Bee: Dat zal hij zelf wel beslissen. Hij is er oud genoeg voor. En dan, als Maarten het huis verlaat? Wie vult dan onze rekeningen in? Wie regelt dan ons budget op de bank? Wie vult dan onze belastingsbrieven in?

Tante Kaat: Anton!

Tante Bee: Laat me niet lachen! Anton kan niet eens tot tien tellen!

Tante Kaat: We hebben zijn moeder op haar sterfbed beloofd dat we beiden voor de jongen zouden zorgen.

Tante Bee: We kunnen toch maar slecht zelf voor een meisje voor hem gaan zoeken!

Tante Kaat: Dat bedoel ik niet. Ik bedoel dat we Maarten er attent op kunnen maken dat er meisjes bestaan en dat er dingen bestaan zoals "verliefd zijn, passie en hartstocht"!

Tante Bee: Dat merkt de jongen niet. Hij is te ijverig bezig met zijn werk op kantoor!

Tante Kaat: Als hij in dit leven nog een gezin wil stichten dan mag hij toch niet te lang meer wachten. (belt en even later Anton binnen) Kan je nog wat koffie inschenken Anton?

Anton: Ja mevrouw. (schenkt in)

Tante Bee: Anton, mijn krant alstublieft.

Tante Kaat: De mijne ook Anton. (Anton geeft hen beiden een verschillende krant)

Tante Bee: Dat is de mijne niet! (Anton ruilt de kranten)

Anton: Willen de dames nog wat?

Tante Bee: Ja. Ga Maarten maar wekken!

Tante Kaat: Nee Anton, laat hem zijn roes uitslapen!

Tante Bee: Je hebt me gehoord Anton! (Anton weet niet meer welke bevelen hij moet opvolgen, gaat steeds naar deur en keert weer)

Tante Kaat: Anton, ik ben de oudste. Luister naar mijn bevelen!

Tante Bee: Anton...! (met vinger wijzend naar keukendeur)

Tante Kaat: Hier blijven Anton! (wijst naar plek voor haar voeten)

Anton: Maar dames...! Ik...ik...! (Maarten op van keuken)

Maarten: Goedemorgen Tante Kaat! Goedemorgen Tante Bee! (Maarten kust hen. Anton af en beide tantes presenteren al hun middelen om Maarten gunstig gezind te zijn. Maarten neemt het brood van Tante Kaat en de boter van Tante Bee. Tante Bee rinkelt de bel en Anton weer op)

Tante Bee: Anton, kan je van mijn koffie inschenken voor Maarten?

Tante Kaat: Neen, de jongen heeft liever van mijn koffie!

Tante Bee: Als de mijne op is natuurlijk!

Maarten: Tantes...! Mag ik misschien rustig van mijn ontbijt genieten? Anton, van beide thermossen de helft graag! (Anton schenkt koffie van beide thermossen)

Anton: Willen de dames nog wat? Mijn gekookt eitje wordt koud!

Tante Bee: Je mag verder gaan ontbijten Anton.

Anton: Dank u. (af langs keuken)

Tante Kaat: Ben je gisteren uitgeweest Maarten?

Maarten: Ja.

Tante Kaat: Mag ik weten met wie?

Maarten: Met enkele vrienden.

Tante Bee: En vriendinnen...?

Maarten: Die waren er ook bij ja.

Tante Kaat: En...?

Maarten: En wat?

Tante Kaat: Ik bedoel, is er iets gebeurd?

Maarten: Ja. (beide tantes schrikken)

Tante Bee: Mogen we ook weten wat er is gebeurd?

Maarten: Dat mogen jullie zeker weten. Het verkeersbord hier voor de deur heb ik omvergereden! En mag ik nu rustig verder eten alstublieft? Het lijkt hier wel een krijgsraad! (beide tantes observeren Maarten terwijl hij verder eet)

Tante Bee: Het is toch een flinke kerel, onze Maarten! (wrijft door zijn haardos)

Tante Kaat: Dat mag je wel zeggen. (slaat op zijn rug terwijl hij juist van koffie drinkt. Maarten kijkt kwaad)

Tante Bee: Wil je nog boterhammen Maarten?

Tante Kaat: Of misschien nog wat confituur?

Maarten: Ik zal wel nemen wat ik nodig heb.

Tante Bee: Wil ik enkele boterhammen smeren?

Maarten: Neen, ik heb genoeg. Maar ik had graag nog wat koffie. (beide tantes vechten om de bel en dan schenkt Maarten zelf de koffie in) En ik ben het beu hier behandeld te worden als een kind! En altijd langs twee kanten. Hier gebeurt alles in twee delen. Als jullie goed durfden dan zaagden jullie de tafel in tweeën. En o wee als de ene bij de andere wat uit de kast haalt! Dan spreken jullie drie dagen niet meer tegen elkaar! Waarom gaan jullie niet elk apart wonen?

Tante Kaat: Dat weet je best.

Tante Bee: Maarten, we hebben je moeder beloofd dat we beiden voor je zouden zorgen.

Maarten: Maar ik ben geen kind meer! Ik ben volwassen!

Tante Kaat: Dat ben je nog niet jongen! Je hebt reeds de leeftijd bereikt om een meisje te zoeken maar je doet geen enkele moeite. Dus, daar besluiten wij uit dat je nog niet rijp genoeg bent!

Maarten: Ik ben zelfstandig. Ik heb een eigen kantoor, een eigen zaak. Begrijpen jullie dat? En laat me nu even rustig wakker worden, ja? (beide tantes lezen in hun eigen krant)

Tante Bee: Hier moet je horen! Een man van 45 valt van tractor en overlijdt ter plaatse!

Tante Kaat: Nietwaar! Hij is 55 en nog niet overleden want hij is met zware verwondingen opgenomen in de kliniek. En hier, weeral de grote pot met de lotto! (leest) Dertien verpleegsters uit Leuven winnen 48 miljoen met de lotto!

Tante Bee: Ze zijn met veertien! En het is niet 48 miljoen maar 58!

Maarten: Ze zouden beter wat aan mij schenken! (beide tantes plots interesse voor Maarten) Ja, ik kan het goed gebruiken bij mijn plannen voor een vrije Tv-zender!

Tante Kaat: Gaat het dan niet goed met jouw auditiebureau?

Maarten: Jawel, maar ik heb geen voldoening meer in mijn werk. Ik wil meer, begrijp je!

Tante Bee: Wat wil je dan precies?

Maarten: Met eigen handen en met eigen middelen een vrije TV-zender opstarten. Maar daar is geld voor nodig! Veel geld! En dat heb ik niet!

Tante Bee: Een paar duizend kan je van mij steeds lenen.

Maarten: Lenen...?

Tante Bee: Oh ja. Ik moet ook voor mijn oude dag zorgen.
Maarten: Maar Tante Bee, je bent al bejaard en je hebt miljoenen op de bank staan.

Tante Kaat: Ze heeft niet zoveel als ik!
Maarten: Dat wou ik net zeggen. Zo'n vrije TV kost veel geld maar het is een levensdroom om zoiets waar te maken.

Tante Kaat: Maar jongen, je kan toch niet hopen dat wij al onze spaarcenten aan jou geven!
Maarten: Misschien een deel ervan!
Tante Bee: Wij zijn ook van nul begonnen, helemaal met niks!
Tante Kaat: Wij verlangen dat jij ook van nul begint!
Maarten: Met niks...?
Tante Bee: Met niks!
Maarten: Maar jullie hebben in dit leven niets gemaakt! Het geld dat jullie bezitten is geërfd! Daar heb je niks voor moeten doen!

Tante Bee: Je bedoelt toch niet dat wij van ons leven geen mooi leven hebben gemaakt?
Maarten: Laat het dan mooi zijn. Jullie zijn niet eens getrouwd!
Tante Kaat: Hoe kunnen wij trouwen als wij voor jou moeten zorgen?
Maarten: Dus jullie offeren je leven op voor mij?
Tante Bee: Dat hebben we je moeder beloofd aan haar sterfbed!
Maarten: Dat vind ik heel lief van jullie maar nu vraag ik jullie een beetje financiële steun om mijn levensdroom waar te maken.

Tante Kaat: Alles wat je wil Maarten, behalve dat!
Maarten: Tante Kaat begrijp me nu toch alstublieft! Ik wil niet al jullie spaarcenten. Een deel ervan is meer dan genoeg!

Tante Bee: En hoe groot is dat deel dan? Twee drie miljoen?
Maarten: Van beiden ja!
Tante Kaat: Van beiden...? Dat is zes miljoen!
Maarten: Precies!
Tante Kaat: Jij bent op je kop gevallen zeker?
Maarten: Om een behoorlijke zender op te starten is er zoveel geld nodig! De mogelijkheid bestaat ook om helemaal onderaan de ladder te beginnen, dan zou 500.000 frank volstaan! Maar dan kan ik beter zelf TV spelen!

Tante Kaat: Je moet onderaan beginnen Maarten!
Maarten: Goed, geef me dan 1 miljoen.
Tante Bee: Geven?
Maarten: Of lenen! 't Is eender hoe je 't noemt!
Tante Bee: Mijn geld staat vast voor tien jaar!
Tante Kaat: Het mijne zelfs voor vijftien jaar!
Maarten: Wat moet ik dan doen?
Tante Kaat: Bezigblijven waarmee je bezig bent!
Maarten: Maar ik kan niet meer hoger geraken met mijn auditie-bureau!
Tante Bee: En als je nu het geld eens leende op de bank?
Maarten: Dat blijft de enige mogelijkheid. Als ik daar een lening krijg natuurlijk!

Tante Kaat: Waarom zou jij geen lening krijgen?
Maarten: Ik zal wel te jong zijn of zoiets!
Tante Bee: Ik hoop dat je geen erfelijke eigenschappen van je vader in je hebt!
Maarten: Waarom?
Tante Kaat: Omdat je vader een nietsnut was! Een leegloper! Een lamzak! Een

vent van niemandal. Eerst prost hij het geërfde geld van je moeder op en dan laat hij jullie zitten! Hij is op een schip gestapt en vertrokken. De duivel mag weten waar hij zit

Tante Bee: Zet hem uit je hoofd Maarten. Het enige wat hij goed kon was hoeren en tamboeren! Een geluk dat je een deel van de gevoelens van jouw moeder hebt geërfd!

Tante Kaat: Je stapt straks naar de bank en je vraagt om een lening. Zo simpel is dat!

Tante Bee: Het enige wat jij nodig hebt is een steun in je rug!

Maarten: Van wie?

Tante Bee: Van een meisje dat later jouw echtgenote zal worden!

Maarten: Maar ik wil me nog niet in het huwelijksleven storten! Ik doe wat ik wil! Ik loop waar ik wil! Ik ga graag uit! Ik steek te veel van mijn energie in mijn auditie-bureau. Voor een eventuele echtgenote heb ik geen tijd. En als ik er eenmaal zal aan beginnen dan wil ik het goed doen!

Tante Kaat: Je moet ook niet de eerste de beste nemen hoor!

Tante Bee: Het zijn de franken die tellen!

Tante Kaat: Je weet toch hoe eraan te beginnen?

Maarten: En waarom zou ik dat niet weten als elke man van mijn leeftijd dat wel weet?

Tante Bee: Misschien heb je nog geen ondervinding met die dingen!

Tante Kaat: Je begint met een vriendin. Na een tijdje maak je haar het hof door haar te zeggen hoeveel je om haar geeft en klaar is Kees!

Maarten: Dat moet Kees weten!

Tante Bee: Maar jongen het gaat allemaal vanzelf als je echt verliefd bent!

Tante Kaat: En anders zullen wij het haar wel zeggen als jij niet durft!

Maarten: Jullie moeten haar niks zeggen! Ik weet dat jullie alles weten en alles kennen van die dingen maar waarom zijn jullie dan eens nooit verliefd geweest? Als jullie het toch zo goed weten!

Tante Bee: Ik ben verliefd geweest! En het scheelde maar weinig of ik was getrouwd.

Maarten: Wat scheelde er dan?

Tante Bee: Hij zag zijn auto liever dan mij!

Maarten: En jij Tante Kaat?

Tante Kaat: Ik? Ik ben meerdere keren verliefd geweest maar ze hebben nooit wat om mij gegeven. Nu zijn ze met een ander getrouwd!

Maarten: Wat deed je dan verkeerd?

Tante Kaat: Niks!

Maarten: Ken ik er iemand van?

Tante Kaat: Ja.

Maarten: Wie was het dan?

Tante Kaat: De eerste was Koning Boudewijn!

Tante Bee: En de tweede president Kennedy!

Maarten: Is dat niet wat hoog gegrepen Tante Kaat?

Tante Kaat: Je moet je gevoelens laten gaan! En de mijne gingen die richting uit!

Maarten: Laten wij het dan wat mij betreft maar houden zoals het is! Ik ben vrijgezel. Ik voel me gelukkig en als er iemand is waarvoor ik wat zou voelen dan is dat Betty!

Tante Bee: Betty...?

Tante Kaat: Het buurmeisje....?

Maarten: Ja. Eenvoudig, lief, beeldschoon, eerlijk! Wat wil een man nog meer? (Tante Bee imiteert "geld" met duim en wijsvinger)

Maarten: Er is meer nodig dan dat om heel je leven bij elkaar te blijven. (onderzoekt de papieren op het prikbord waardoor er één punaise op de grond valt. Hij zoekt er even naar maar als hij ze niet aanstonds vindt geeft hij het zoeken op)

Tante Bee: Wat is er?

Maarten: Er is een punaise van het prikbord gevallen en ik kan ze niet vinden!

Tante Kaat: Je neemt als directeur van een auditie-bureau toch geen meisje van gewoon werkvolk? (deurbel rinkelt. Anton op van keuken en gaat openen)

Maarten: En nu ga ik me gereed maken om naar kantoor te gaan! (neemt stropdas tot voor spiegel en stroopt hem rond zijn nek terwijl Anton met Betty binnenkomt)

Betty: Dag allemaal.

Allen: Dag Betty.

Betty: Ik breng de eieren die jullie gevraagd hebben. (haalt uit tas vijf witte en vijf bruine eieren en zet deze voor de tantes) Deze zijn voor jou en deze zijn voor jou!

Tante Kaat: Anton, wil je mijn geldbeugel nemen?

Tante Bee: De mijne ook Anton! (Anton neemt geldbeugels uit de respectievelijke kasten)

Tante Kaat: Hoeveel is het voor mij Betty?

Betty: 25 frank!

Tante Bee: En voor mij? Ook 25 frank?

Betty: Voor jou 30 frank!

Tante Bee: 30...? En voor haar maar 25! Hoe kan dat?

Betty: De bruine eieren zijn 5 frank duurder!

Tante Bee: Geef mij dan de witte maar!

Tante Kaat: Oh neen! Oh neen! Die zijn van mij!

Tante Bee: Maar ik kan toch geen vijf frank méér betalen voor dezelfde eieren!

Maarten: Maar het zijn niet dezelfde Tante Bee! Het zijn bruine! En dat zijn witte! Of ben je misschien kleurenblind?

Tante Bee: Waarom zijn de mijne dan bruin?

Maarten: Dat moet je aan de kip vragen die ze gelegd heeft!

Tante Bee: Ik wil ook vijf witte eieren!

Betty: Maar die waren er niet meer!

Tante Bee: Dan wil ik helemaal geen eieren!

Maarten: Geef ze dan maar aan mij Betty! Of wil Tante Kaat haar witte eieren ruilen voor de bruine?

Tante Kaat: Neen! Ik heb witte besteld. Ik eet enkel witte en ik zal enkel witte betalen!

Anton: Misschien dat ik de bruine eieren wit kan schilderen! (lachje)

Tante Bee: (kwaad tot Anton) Ik zal jou straks eens witschilderen! (Anton af langs keuken)

Maarten: Bedankt voor de moeite Betty en sorry voor de last!

Betty: Dat is niet erg! Wensen de dames nog iets?

Tante Kaat: Ik had graag nog wat groenten. Eén prei, één selder, twee wortelen en twee ajuinen. En nog een fles limonade. Gele limonade.

Tante Bee: Voor mij hetzelfde van de groenten maar de limonade moet groen zijn!

Maarten: En witte selder Tante Bee of bruine? Of had je liever een stukje rode, witte, groene en gele?

Tante Bee: Lach niet snotneus! Jij moet niet betalen!

Maarten: Nogmaals sorry voor de last Betty. Zal ik je uitlaten?

Tante Kaat: Nee dat is het werk van Anton! (belt en Anton op) Anton, kan jij Betty even uitlaten?

Anton: Jawel mevrouw.

Betty: Goed. Tot straks dan.

Maarten: Dag Betty.

Betty: Dag Maarten. Dag dames. (Anton en Betty af langs hall en even later Anton weer op en dan naar keuken)

Maarten: (zet zich weer aan tafel) Wil ik jullie eens wat zeggen? Dit is de laatste keer dat Betty voor jullie boodschappen gaat doen. Nooit is het goed! Wat moet ze wel van ons denken?

Tante Kaat: Het is ook altijd wat met haar! (wijst naar Tante Bee)

Maarten: Met jou niet nee! Of ben je't misschien vergeten van verleden week toen Betty hier aankwam met die twee gebakken vissen waarvan de ene wat groter was dan de andere? Denk je dat het voor Betty plezierig is dat ze die vis moet terugbrengen naar de viswinkel om er een stukje te laten afsnijden? Wat gaan ze van ons denken? Ze is zo goed dat ze voor ons wil gaan boodschappen doen maar jullie zijn nooit tevreden! Hoeter-de-joeter als er eens ene van u beiden één frank méér moet betalen! Wat maakt het verschil nu toch of een ei wit of bruin is? Zeg me dat eens!

Tante Bee: Vijf frank!

Maarten: Ga je daarvan dood misschien?

Tante Bee: Van vijf keer vijf frank wel!

Tante Kaat: Trouwens Betty moet witte eieren brengen als we witte eieren vragen en geen bruine!

Maarten: Maar als er niet genoeg witte meer zijn! Moet ze dan zelf witte eieren leggen misschien?

Tante Kaat: We willen beiden eerlijk spelen! De ene niet meer of niet minder dan de andere!

Maarten: Nee, jullie zijn gierig! Ik zal het hier eens vlug zeggen! Gierig!

Tante Bee: Je bedoelt zuinig!

Maarten: Noem jij dat zuinig? Met miljoenen op de bank?

Tante Bee: Die zijn later voor jou Maarten!

Maarten: Daar ben ik nu zoet mee!

Tante Kaat: Je krijgt toch elk jaar van ons beiden een mooi cadeau! (Anton op)

Maarten: Noem jij dat een mooi cadeau? Met Nieuwjaar twee paar dikke wollen handschoenen. Met mijn verjaardag twee pijpen! Ik rook niet eens! En met Kerstmis twee kerstbomen! Noem jij dat een mooi cadeau?

Tante Bee: 't Is beter dat dan helemaal niks!

Maarten: En jullie gaan me vertellen dat ik nog niet volwassen ben omdat ik nog geen meisje heb! Wat zijn jullie dan? Wat gaan jullie doen als Betty geen boodschappen meer wil doen voor jullie? Zelf gaan? Neen! En ik ook niet! Wie dan wel? (ieder kijkt naar Anton die snel af gaat)

Tante Kaat: Is het nog geen tijd voor jou om naar kantoor te gaan?

Maarten: (kijkt op horloge) Oh al 10 uur! Ik moet dringend weg! (jas aan en wil met diplomatenkoffertje af langs buitendeur maar telefoon rinkelt

net. Anton op en neemt hoorn op)

Anton: Hallo....? Ja daar spreekt u mee. Ik zal meneer Maarten geven.
(presenteert de hoorn aan Maarten)

Maarten: Wie is het?

Anton: De conciërge van uw studio. (af)

Maarten: Hallo...? Ah Gust....Wat is er kapot zeg je?.....De centrale verwarming? Heb je al een techniker gebeld?.....Hoe lang werk, twee dagen? Maar wij hebben morgen auditie!.....Ja, we kunnen daar onmogelijk in de kou gaan zitten! Gust is dat te veel gevraagd om al de kandidaten die zich morgenvoormiddag aanmelden voor die auditie, om die naar mij thuis door te sturen? Al die kandidaten zijn aangeschreven. Die staan daar morgenvoormiddag allemaal voor een gesloten deur.....Dat is Kerkstraat 10.....Ja Gust. Bel jij naar Felix en zeg hem dat die auditie bij mij thuis zal doorgaan.....Merci hé Gust en straks kom ik wat materiaal halen, goed! (hoorn neer en wendt zich tot tantes) Ook dat nog! De centrale verwarming in onze studio kapot. En morgenvoormiddag hebben we auditie! (trekt jas weer uit) Wat nu gedaan? Ja, ik heb gezegd dat de kandidaten maar naar hier moeten komen! Hen allemaal afbellen dat gaat niet meer! (kijkt rond in de kamer) Waar zouden we dat gaan doen? Ja, hier is plaats genoeg! Er zal maar één probleem zijn denk ik!

Tante Kaat: En dat is?

Maarten: Dat jij en Tante Bee niet kunnen zwijgen!

Tante Bee: Als een graf! Wij zwijgen als een graf!

Maarten: Beloofd?

Tante Kaat: Beloofd!

Tante Bee: Alleen als ze ons iets vragen natuurlijk dan kunnen we niet zwijgen hé!

Maarten: Die kandidaten zullen u niets vragen! Als die hier binnenkomen zijn die zo klein!

Tante Bee: En wie is die Felix?

Maarten: Dat heb ik je al honderd keer verteld. Dat is mijne gast! Hij zal morgen hier ook aanwezig zijn en dan kan je met hem eens kennismaken!

Tante Kaat: Euh....die auditie waarvoor is dat?

Maarten: Voor een betrekking bij TV!

Tante Bee: Moet jij dat beslissen?

Maarten: Neen, wij...ik...ik moet enkel de voorselectie doen! Aan de hand van mijn besluiten kan men al een eerste optie nemen op een kandidaat.

Tante Kaat: Daar zijn toch geen bekenden bij zoals Walter Capiou of Jan Van Rompaey?

Maarten: Het zijn nog maar kandidaten hé! Maar pas op, enkelen onder hen kunnen en zullen zeker binnen een korte tijd bekend worden. Maar als ze hier de eerste keer aankomen zijn ze nog niks! Verstaan?

Tante Kaat: Ja.

Maarten: Nog vragen?

Tante Bee: Neen.

Maarten: Dan ga ik nu, als het toegestaan is tenminste, wat spullen van de studio naar hier halen! En dan spring ik binnen op de bank voor een lening die ik van u toch niet krijg! En zeg tegen Anton dat hij

achter die punaise zoekt voor er iemand met zijn voet inloopt! (jas
weer aan en af langs hall. Tante Bee belt)

DOEK

TWEEDE BEDRIJFDinsdagvoormiddag

Een videocamera staat op een statief gericht naar een plaats in de kamer. Aan de andere zijde staat een lichtspot die aan is. Maarten probeert de camera te richten maar wordt hierbij gestoord door Tante Bee. Tante Kaat knoeit aan de drukknop van de lichtspot.

- Maarten: 't Is hier zo donker!
 Tante Bee: Zouden we hem niet beter naar daar richten? (stoot per toeval tegen camera)
 Maarten: Ja 't is zover! (luid) Overal afblijven heb ik je gezegd! (plots flitst de lichtspot uit)
 Tante Kaat: Wat heb ik nu gedaan?
 Maarten: Ja, die is ook al kapot! (woedend) Hou overal jullie handen af of ik jaag u beiden weg! Je hebt me beloofd van overal af te blijven!
 Tante Kaat: Neen!
 Maarten: Hoe neen?
 Tante Kaat: Dat hebben wij niet beloofd! Wij hebben beloofd dat we zouden zwijgen!
 Maarten: En dan?
 Tante Kaat: We hebben toch nog niks gezegd!
 Maarten: Nee, maar jullie kunnen je handen nergens afhouden! Je weet niet wat die spullen kosten zeker!
 Tante Bee: Zouden we niet beter die camera naar daar richten Maarten?
 Maarten: (roept) Tante Bee.....!
 Tante Bee: Ja. (maar bij het omkeren dreigt de statief om te vallen)
 Maarten: Pas op! (kan de statief nog net grijpen) Wat gaat er hier nog gebeuren?
 Tante Kaat: Niks als je ons laat doen.
 Maarten: Hou jullie handen overal af of ik jaag u beiden naar het park!
 Tante Bee: 't Is te koud om te gaan wandelen in het park.
 Maarten: Als die kandidaten u beiden hier bezig zien zullen we snel weg zijn!
 Tante Kaat: Dan is de klus rap gedaan Maarten!
 Maarten: (wijst streng naar de zetel) Daar se.....! In de zetel! Beiden! En verroer u niet of ik laat u die camera opeten! (Tante Kaat slikt door)
 Tante Kaat: Dat verteert niet goed hé!
 Maarten: Neen! Dat kan ik u wel verzekeren!
 Tante Bee: En als die daar achterstevoor gaat uitkomen...! Met die drie pieken....! Ik moet er niet aan denken! (dan beide tantes met handen gekruist van verveling in de zetel. Maarten regelt opnieuw de stand van de camera)
 Tante Bee: Wat moeten wij hier nu doen?
 Maarten: Blijven zitten!
 Tante Kaat: Gewoon zitten? Zonder iets te doen?
 Maarten: Ja! En zwijgen zodat ik me kan concentreren op mijn werk! En anders zoek je maar naar de punaise die gisteren van het prikbord is gevallen!
 Tante Kaat: Maarten....?
 Maarten: Zwijg! (Maarten concentreert zich in bundel papieren terwijl Anton

opgewekt binnenkomt van keuken)

Anton: Maarten, ik....

Maarten: Wat, jij ook al....! (gooit kwaad met bundel papieren naar Anton die zich snel uit de voeten maakt naar keuken)

Tante Kaat: Maarten....?

Maarten: Wat is er nu weer?

Tante Kaat: Mogen wij breien?

Maarten: Als je geen lawaai maakt! (beide tantes halen uit hun kast de brei en als Tante Bee voorbij camera komt kan ze niet nalaten een scheef gezicht te trekken voor de lens)

Maarten: Waar blijven die kandidaten nu toch? En waar blijft Felix? 't Is al over tienen!

Tante Kaat: Misschien kunnen ze ons adres niet vinden!

Tante Bee: Willen wij eens gaan kijken op de straat?

Maarten: Zitten....!

Tante Kaat: Wat hebben ze gisteren op de bank gezegd over jouw lening?

Maarten: Lening....?

Tante Kaat: Wel?

Maarten: Oh nog niks. Ze gingen het onderzoeken of ik kans maakte. Maar toen ik mijn naam uitsprak haalde de ambtenaar van dienst zijn schouders op!

Tante Bee: Natuurlijk! Ze kennen jouw vader nog!

Maarten: Wat heeft dat met mij te maken? (Maarten loopt zenuwachtig door de kamer)

Tante Bee: Maarten, mag ik eens niet één keertje door dat ding kijken?

Maarten: Allé snel dan.

Tante Bee: (kijkt door de camera) Schoon, amai dat is schoon! 't Zijn precies die Grotten van Han!

Tante Kaat: Mag ik dan ook eens kijken?

Maarten: Vooruit dan. En daarna beiden nog eens de lichtspot aan- en uitdoen en dan zijn de kinderen content! Is het niet? (Tante kat kijkt ook door de camera)

Tante Kaat: De Grotten van Han? Dan hebben ze toch het licht uitgedaan denk ik want ik zie niks!

Tante Bee: Doe dan je bril af!

Tante Kaat: (doet bril af) Ik zie nog niks!

Maarten: Wacht even! Ik zal eens ergens aan draaien! Je zal nu wel iets zien! Wat zie je?

Tante Kaat: Nog minder!

Maarten: Hoe kan dat? Dat kan toch niet! (kijkt zelf) Natuurlijk, het deksel nog op de lens! En nu beiden weer in de zetel! En waar blijft die Felix toch?

Tante Bee: Als ik zo'n gast had die niet op tijd kon komen die zou bij mij nogal een post pakken!

Tante Kaat: De helft van zijn loon kwijt!

Tante Bee: Jazeker!

Tante Kaat: Om mee te beginnen nog maar!

Tante Bee: En om ermee te stoppen.....zijn hele loon kwijt! (Maarten nog steeds zenuwachtig door de kamer en raapt de papieren op)

Tante Kaat: Maarten, wees toch rustig!

Maarten: Hoe kan je hier nu rustig zijn met uw aanwezigheid? (deurbel rinkelt)

Maarten: Dat zal de eerste kandidaat zijn! (Anton laat Felix binnen en verdwijnt weer in de keuken)

Felix: Dag Maarten.

Maarten: Felix, zo laat?

Felix: Zijn de kandidaten er nog niet?

Maarten: Neen.

Felix: Dan ben ik eigenlijk nog te vroeg!

Tante Bee: (windt zich op) Wat...? Te vroeg?

Maarten: Tante Bee, daar in de zetel!.....En zwijgen!

Tante Kaat: Moet je ons niet eerst voorstellen, Maarten?

Maarten: Aan wie?

Tante Kaat: Aan uwe gast!

Felix: Gast....!

Maarten: Ja 't is al goed! Felix, dit is Tante Kaat en Tante Bee. Dames dit is Felix!

Felix: Ik hoop dat Maarten al wat over mij heeft verteld!

Tante Bee: Ja dat zijne gast altijd te laat komt!

Felix: Te laat?

Tante Bee: Ja.

Felix: Gast.....?

Tante Kaat: Ja.

Maarten: Tante Bee!

Tante Kaat: En dat je...

Maarten: (onderbreekt)Kom 't is al goed! (tot Felix) De Gust zal me toch verstaan hebben zeker, toen ik zei dat hij die kandidaten naar hier moest doorsturen! (belt en Anton op) Anton, twee kopjes koffie graag!

Tante Bee: Maar niet van mijne koffie hé Anton!

Tante Kaat: Van de mijne ook niet!

Maarten: Van wie dan wel? Moeten wij hier misschien sterven van de dorst?

Tante Kaat: Neem dan van ons beiden dan maar een beetje op voorwaarde dat we straks nog eens door die verrekijker mogen zien!

Maarten: Hoor dat nu toch eens aan! Koffie Anton! (Anton haalt twee kopjes koffie. Felix en Maarten zetten zich aan de tafel en bestuderen de formulieren. De deurbel rinkelt. Anton laat Meersman binnen. Het is een zeer naïeve en kortzichtige jongeman met sterke bril)

Anton: Er staan nog kandidaten voor de deur Maarten. Ik heb hen gezegd dat de volgende mag binnenkomen als deze naar buiten komt!

Maarten: Goed gedaan Anton! (Anton af)

Meersman: (stelt zich voor) Meersman Leopold! Ik kom me aanmelden voor de auditie.

Felix: Je hebt de formulieren slecht ingevuld meneer Meersman want je draagt een bril en je hebt nergens iets van vermeld op je formulier.

Meersman: Moest dat dan?

Maarten: Ja en wel onder de rubriek "uiterlijk"!

Meersman: Ik kan mijn bril ook afzetten natuurlijk!

Felix: Doe dat dan maar meneer Meersman! (Meersman zet bril af maar ziet verder geen steek voor zijn ogen. Felix laat zijn pen vrijwillig op de grond vallen)

Felix: Kan je mijn pen oprapen meneer Meersman?

Meersman: Jazeker. (kruipt op handen en knieën, zoekend naar pen maar vindt niets)

Felix: Kom maar meneer Meersman. Het is al goed! (Meersman reageert niet en blijft zoeken) Meneer Meersman....?Hallo....?

Meersman: (zijn hoofd komt nu tevoorschijn vanonder de tafel) Hallo...!

Felix: Kom maar! (Meersman wil helemaal te voorschijn komen maar botst daardoor met hoofd tegen tafel. Beide tantes met vinger aan slaap)

Tante Bee: Maarten, kan je aan meneer Meersman niet vragen om achter die punaise te zoeken?

Maarten: Zet je voor de camera meneer Meersman. We gaan een screentest doen!

Meersman: Met of zonder bril?

Maarten: Mét! En leest deze tekst in stilte door!

Meersman: (luid) De ap-par-tar-menten aan de kust van..

Maarten: (onderbreekt).....In stilte heb ik gezegd! Ik zal de koffie zelf wel gaan halen! Lust jij melk Felix?

Felix: Als dat zou kunnen.

Maarten: Ik ben direct terug. (af langs keuken)

Tante Bee: (tot Meersman) Vanwaar zijt ge?

Meersman: Van 't stad.

Tante Kaat: Hoe heet je moeder?

Meersman: Christine Peeters.

Tante Kaat: Is dat van dat volk van Kromme Gedonne?

Meersman: Ja. Kent u ze?

Tante Kaat: Jazeker.

Tante Bee: Wat doet je vader?

Meersman: Treinbestuurder.

Tante Kaat: Welke lijn?

Meersman: Antwerpen-Hasselt! En terug ook natuurlijk!

Tante Kaat: Natuurlijk! Anders moet hij daar blijven slapen hé!

Tante Bee: Is Clementine Peeters nog bij haar man?

Meersman: Tante Clementine? Neen! Die is gescheiden!

Tante Bee: (tot Tante Kaat) Zie je 't se! Zie je 't se! Ik heb het gezegd hé! (nu worden de vragen in snel tempo op hem afgevuurd waardoor hij bijzonder zenuwachtig wordt)

Felix: Kent meneer Meersman zijn tekst al?

Meersman: Heu.....?

Tante Bee: Waar zit Clementine nu?

Meersman: Dat weet ik niet!

Tante Bee: Ze zal wel bij een andere zitten zeker?

Tante Kaat: Is je vader nog ver van zijn pensioen?

Tante Bee: Is jouw moeder niet geopereerd aan haar gal?

Tante Kaat: Staat je vader in ploegen?

Tante Bee: 't Is juist Luc Appermont gelijk hij daar staat! (Maarten op met twee kopjes koffie en tantes weer stil en braaf in de zetel)

Maarten: Bent u er klaar voor meneer Meersman?

Meersman: Ja euh....ja. Wat vroeg u ook alweer?

Maarten: Of u er klaar voor bent?

Meersman: Jawel hoor!

Maarten: Je ziet hier de camera staan. Ik start de band. Je zegt jouw naam en de tekst in de camera. Begrepen? Klaar?

Meersman: Ja.

Maarten: Laten we dan nu beginnen! Daar gaan we! (start de band en maakt

teken naar Meersman)

Meersman: Goede morgen beste kijkers, ik ben Leopold Meersman! De

Tante Bee: (onderbreekt)Goedemorgen zegt die. Het moet goede avond zijn! Het nieuws wordt toch 's avonds uitgezonden, niet!

Maarten: (zet band af) Wie zegt dat dit voor 't nieuws is? En daarbij nog, jij moet je mond houden, okee!

Tante Bee: Okee!

Maarten: Opnieuw, meneer Meersman! (maakt een teken dat hij moet beginnen)

Meersman: Goedenavond beste kijkers. Dit is voor u Leopold Meersman. De ap-par-tar-temen ten aan de kust van Taragona zijn nog steeds niet bezet! (maar bij de 't' van bezet spreekt hij in het rechteroog van Maarten)

Maarten: (haalt met vingers het vieze goedje uit zijn oog en kijkt naar boven) Men zou zeggen dat het hier binnenregent!

Tante Kaat: Staan er in Taragona eigenlijk appartementen? Dat wist ik niet!

Maarten: (zet band af en kwaad tot Tante Kaat) Ja daar staan appartementen! Maar geen ap-par-tar-temen ten zoals meneer meersman zegt! (tot Meersman) Opnieuw en voor de laatste keer! (start band)

Meersman: (droogt zijn bezweet gelaat af met zakdoek) Goedenavond beste Meersman, dit is voor u Leopold kijkers en.....en.....!

Felix: Ontspannen meneer Meersman! Relax! Opnieuw! Hoeveel kandidaten moesten er vandaag komen Maarten?

Maarten: (puft) Zestien alstublieft!

Tante Bee: Dan gaan we nog lachen vandaag!

Maarten: Klaar?

Meersman: Ja. (Maarten start de band opnieuw)

Meersman: Goedenavond beste kijkers. Dit is voor u.....voor u.....dit is.....! Ik weet begot mijnen naam toch niet meer zeker!

Tante Kaat: (roept) Leopold van Kromme Gedonn!

Maarten: Hopeloos! Kom, we vergeten de screentest en we gaan over naar de volgende test!

Felix: Meneer Meersman, u probeert in de volgende test een programma uit te beelden zonder woorden natuurlijk! Het komt er op aan hoe sterk u zich mimisch kan uitdrukken! Okee?

Meersman: Ja. Meot het voor BRT of VTM zijn?

Felix: Dat is eender! Vooruit! (Meersman probeert de indianenroep)

Felix: Dat zou ik niet kunnen zeggen. Jij Maarten?

Maarten: Daar heb ik ook geen gedacht van!

Meersman: Zorro!

Felix: Oh zit dat zo! Was Zorro een indiaan?

Tante Bee: Misschien zijn vader!

Felix: Nog eentje! (Meersman zet zich krok en toont de vorm van zijn achterwerk)

Tante Bee: Ontdek je plekje! (beide tantes lachen)

Tante Kaat: Nee.....nee.....File op het vierarmenkruispunt!

Tante Bee: (vervolgt) En opstopping in de Welriekende Dreef! (beiden lachen nog luider, slaan elkaar op de schouders en steken benen in de hoogte zodat ze beiden uit de zetel schuiven)

Beide tantes: Zo ne goeie hebben wij nog niet gehad! Zo ne goeie hebben wij nog niet gehad!

Felix: Dames! Dames! Zou het mogelijk zijn van te zwijgen?
Tante Bee: (plots streng uit de zetel en tot voor Felix) Voor jou? Dat zie je van hier dat wij voor jou gaan zwijgen!

Tante Kaat: Voor Maarten willen wij zwijgen maar voor zijne gast niet! (weer in de zetel)

Felix: (tot Maarten) Wat heb jij hen allemaal over mij verteld? Sinds wanneer ben ik jouw gast?

Maarten: Je bent mijn partner, Felix!

Felix: (te luid) Dan heb ik wel graag als je het nog eens een keertje over mij hebt dat je hen niet zegt dat ik uwe gast ben!

Maarten: Zo bedoelde ik het niet Felix!

Tante Bee: Hela! Hela! Sinds wanneer spelt er iemand hier in ons huis ons de les?

Tante Kaat: Ben je niet beschaamd? Gastje van mijn voeten?

Felix: Dames.....!

Tante Bee: Niks te dames! Jij gaat uwe kwebbel dichthouden of we zullen je aanstonds hier die camera eens doen opeten!

Tante Kaat: Dat verteert niet goed!

Tante Bee: En als hij averechts....

Maarten: (onderbreekt).....Ja, 't is al goed!

Meersman: Is 't in orde met mij?

Tante Kaat: Met jou manneke? Wil ik u eens zeggen wat je mankeert om op de televisie te komen? Jouw ogen staan scheef, jouw oren staan te ver van je kop en je neus lijkt wel een kapstok! (Maarten plots hoofdpijn en belt)

Maarten: Stilte....! (Anton binnen) Anton, kan jij meneer Meersman even buitenlaten en euh.....vertel de ander kandidaten dat we ze wel op een andere keer zullen contacteren als de verwarming in onze studio gemaakt is! (Anton laat Meersman buiten en keert terug naar keuken)

Felix: Maarten, die mensen hebben misschien voor vandaag een dag verlof genomen!

Tante Bee: (uit zetel) Wie is hier de baas Felix?

Felix: Goed, als dat zo zit dan ben ik ook weg!

Maarten: Tante Bee, in uwe zetel!

Tante Kaat: We laten ons niet affronteren door dat stuk ongeluk hier!

Felix: Saluut! (af)

Maarten: Zo ver zijn we dan! Was ik er maar nooit aan begonnen!

Tante Kaat: Wie is die Felix eigenlijk?

Maarten: Felix is mijn compagnon. We beheren dat auditiebureau met ons tweeën.

Tante Bee: Maar je zei dat het jouw gast was!

Maarten: Dat is dan een vergissing en maak nu dat je als de bliksem weg bent vanonder mijn ogen of er gebeuren hier weldra ongelukken! (Maarten droogt bezweet gelaat af met zakdoek)

Tante Bee: Wat is er nu? Je begint te zweten!

Maarten: Ik krijg vaperkes van jullie!

Tante Kaat: Vaperkes.....? Ik dacht dat wij dat alleen maar konden krijgen?

Maarten: Scheer u weg! (tantes af langs keuken en Maarten draait dan een telefoonnummer)

Maarten: Hallo, kan u mij doorverbinden met de dienst leningen alstublieft?.....Hallo meneer, ik ben gisteren bij u geweest voor die

lening van 500.000 frank. Kan u.....Ja dat ben ik.....Is die lening.....ja ja ik ben het hoor.....Nog geen nieuws!..... (Tantes komen weer binnen en Maarten doet alsof hij met de conciërge belt)

- Maarten: Ja Gust...dus als je iets weet dan laat je me bericht. Nu niet op dit nummer hoor Gust maar op dat ander in mijn studio..Dag Gust! (hoorn neer)
- Tante Bee: Wie was dat?
- Maarten: Oh Gust de conciërge.
- Tante Kaat: Wat wist hij?
- Maarten: Dat de centrale verwarming nog steeds niet hersteld is!
- Tante Bee: Wat betaal je voor de huur van die studio?
- Maarten: 12.000 frank!
- Tante Kaat: Per jaar is dat heel wat!
- Maarten: Dat is per maand!
- Tante Kaat: En die verwarming is steeds kapot! (telefoon rinkelt en Maarten neemt op)
- Maarten: Hallo, ja Gust....Okee! Bel jij ook maar naar Felix! Dan mag je ons morgen verwachten.....Dag Gust! (hoorn neer)
- Tante Kaat: Wie was dat?
- Maarten: Gust, de conciërge!
- Tante Bee: Weeral?
- Tante Kaat: Wat wist hij nu?
- Maarten: Dat de centrale verwarming hersteld is!
- Tante Kaat: Dat is rap zeg!
- Maarten: Er zijn rappe mensen in de wereld! (telefoon rinkelt opnieuw maar nu staat Tante Bee het dichtst bij de telefoon en neemt op)
- Tante Bee: Hallo.....Met wie?.....Met de politie?.....Neen.....Met wie dan wel?.....Wat dat er nog overschiet? De brandweer misschien?.....Ook niet! Wacht eens even meneer, ik zal eens iemand anders geven. (tot Maarten) Ik versta die vent niet hoor!
- Maarten: Waarom neem je dan op? (neemt hoorn over) Hallo...ja Felix. Sorry daarvoor. Heeft Gust al gebeld?.....Tot morgen!....Ja, ik zal het materiaal wel meebrengen.(hoorn neer) (tot tantes) Ik ga even op bed liggen. Ik heb een verschrikkelijke hoofdpijn! (af)
- Tante Kaat: Dat is van de stress!
- Tante Bee: Ach de jeugd weet niet meer hoe ze alles rustig op een rijtje moeten zetten. Ze zoeken het zelf! Gevolg: hoofdpijn natuurlijk!
- Tante Kaat: En dan willen ze nog geld om een vrije TV op te starten. Waar gaat dat naartoe?
- Tante Bee: Hij mist een meisje, onze Maarten. Een meisje dat voor hem de ruggesteun is die hij nu zo nodig heeft! Toch moet ik toegeven dat hij goed kan praten.
- Tante Kaat: Dat heeft hij natuurlijk van ons geleerd! Ocharme, de brave jongen weet niet hoe hij het aan boord moet leggen!
- Tante Bee: Wij moeten hem een handje helpen geloof ik. Zakenmensen zijn niet altijd even succesrijk bij het andere geslacht.
- Tante Kaat: Hoe kunnen we onze Maarten hierbij helpen? Je kan hem toch niet op de schoot van de eerste de beste gooien. Ik bedoel, we moeten toch niet demonstreren hoe hij het aan boord moet leggen!
- Tante Bee: Zullen we het anders aan een ouwe rat als Anton vragen?
- Tante Kaat: Die weet het ook niet! Hij is zelf vrijgezel gebleven.

Tante Bee: Dat tikkeltje moed ontbreekt bij Maarten.
Tante Kaat: Hij zal het ons toch niet kwalijk nemen als wij hem een duwtje in de rug moesten geven?

Tante Bee: We doen het zonder zijn medeweten.
Tante Kaat: Hoe?
Tante Bee: Dat is de vraag! Hoe? Ik ken weinig geschikte meisjes uit de buurt.
Tante Kaat: Waarom iemand uit de buurt nemen?
Tante Bee: Hoe zou jij het dan willen doen? Anton op jacht laten gaan en elk meisje tussen de 20 en de 25 vangen en laten uittesten door Maarten? Dat zal hier nogal een feest zijn denk ik!

Tante Kaat: Nee niet op die manier. Maar we mogen ook niet de eerste de beste nemen. Er moeten voorwaarden gesteld worden.

Tante Bee: Door wie?
Tante Kaat: Door ons natuurlijk! Door wie anders?
Tante Bee: We kunnen ook de meest biedende nemen!
Tante Kaat: Je bent gek! We zitten hier niet in Marokko hoor!
Tante Bee: Als dat moest lukken zal zijn zakenleven er ook wel op vooruit gaan.

Tante Kaat: Ik kan me al voorstellen hoe ze moet zijn!
Tante Bee: Oh ja?
Tante Kaat: Ja. Ik zie haar zo voor me als ik mijn ogen sluit!
Tante Bee: Laten we het aan Anton vragen! Hij is toch ook een man!
Tante Kaat: We verbranden toch onze handen niet want ik wil helemaal geen heibel met Maarten!

Tante Bee: Ach, hij komt dit immers nooit te weten!
Tante Kaat: Allemaal goed, maar ik sta er op dat we bij de eerste ontmoeting aanwezig zijn! (Tante Kaat belt en Anton op)

Tante Kaat: Anton, je weet zelf ook dat je ons al dikwijls uit de nood hebt geholpen. Toch is er nog iets waarover wij graag jouw mening hoorden.

Anton: Vertel maar mevrouw!
Tante Bee: We zoeken een levensgezel voor Maarten.
Tante Kaat: We vinden dat de tijd gekomen is dat hij zich koppelt aan een vrouw waarmee hij voor de rest van zijn leven gelukkig kan zijn. Wat vind jij daarvan Anton?

Anton: Maarten is oud genoeg om daarover zelf te beslissen.
Tante Bee: Vind je niet dat iemand hem een duwtje in die richting moet geven?
Anton: Dat zou kunnen. Maar het duwtje kan ook averechts werken!
Tante Kaat: Hoe en waar kunnen we aan een jonge vrouw geraken!
Anton: Daar lopen er dagelijks duizenden over de grote markt!
Tante Kaat: Je kan ze toch niet één voor één tegenhouden en vragen "Heb je misschien zin in onze Maarten?"

Tante Bee: En wat vind je dan? Je moet weten dat er nogal wat schurremurrie rondloopt! En er moeten voorwaarden zijn! O.a. financieel goed gespekt zijn, handen uit de mouwen kunnen steken en ze moet ons aanspreken met Tante!

Anton: Als ik het goed begrijp weten jullie niet hoe je aan dergelijk schepsel moet komen!

Tante Kaat: Dat klopt.
Anton: Daar is maar één fatsoenlijke manier en dat is tevens de eenvoudigste!

Tante Kaat: En dat is?

Anton: Een annonce in de krant plaatsen!
Tante Bee: Een annonce.....! Dat wij daar niet aan gedacht hebben.
Anton: Een annonce waarin je uitlegt hoe de vrouw precies moet zijn. Arm of rijk, mooi of lelijk, opstandig of eenvoudig! Je hebt het maar voor het zeggen!

Tante Kaat: En waar de eerste ontmoeting laten plaatsvinden?
Anton: Hier!
Tante Bee: Hier.....?
Anton: Tijdens een uitgebreid diner bijvoorbeeld!
Tante Bee: Wie gaat dat betalen?
Anton: Ik niet! Het is voor jullie beiden!
Tante Kaat: En wat gaat Maarten daarvan zeggen?
Anton: Niks! Voor hij het weet zit hij met haar en aan tafel en is de kogel door de kerk!

Tante Kaat: Maar dat is nog geen slecht idee, Anton!
Tante Bee: Anton, neem pen en papier. Ik zal zeggen hoe ze moet zijn!
Tante Kaat: Nee ik zeg het. Ik ben meer van de jeugd op de hoogte dan jij!
Tante Bee: Ik ben jonger dan jij, dus zou ik durven zeggen dat ik beter op de hoogte ben! (Anton neemt pen en papier)

Anton: Ik zal hier 'mevrouw Kaat' schrijven en daar 'mevrouw Bee'. En nu zeggen jullie het maar!

Tante Bee: Wanneer moet dat binnen zijn?
Anton: (schrijft traag op) Wan-neer moet dat bin-nen zijn?
Tante Bee: Wat doe je nu?
Anton: Opschrijven natuurlijk!
Tante Bee: Toch niet 'wanneer moet dat binnen zijn'!
Anton: Ik schrijf alles op wat jullie zeggen!
Tante Kaat: Anton.....! Rustig he! Ze bedoelde wanneer dat papiertje moet binnen zijn om deze week nog in de krant te laten verschijnen!

Anton: Oh, het is vandaag dinsdag, dus deze avond om zeven uur! Dan staat het donderdagmorgen in de krant!

Tante Kaat: Dan beginnen we maar snel!
Tante Bee: Schrijf op! Moet eerlijk zijn en rijk!
Tante Kaat: Moet mooi zijn en niet ouder dan 25 jaar!
Tante Bee: Niet te mager en moet blond haar hebben!
Tante Kaat: Mag zelfs een beetje uitdagend zijn maar dat hoeft niet. Maar ze moet wel slanke benen hebben!

Tante Bee: Moet goed kunnen koken en van het leven kunnen genieten.
Tante Kaat: Houden van kinderen en zwart haar hebben.
Anton: (doet alle moeite om alles te noteren) Dames, u weet toch dat de prijs voor een advertentie in de krant wordt berekend per letter!

Tante Bee: Dan je van mij de helft doorkrabben!
Tante Kaat: Van mij ook! Maar schrijf er wel bij 'aanmelden op vrijdagavond om zeven uur'!

Tante Bee: Een cadeautje meebrengen hoeft niet maar het mag!
Anton: Zoals ik kan opmaken uit uw conversatie willen jullie eigenlijk twee vrouwen!

Tante Bee: Wie praat er nu over twee vrouwen?
Tante Kaat: Maarten zal aan één wel genoeg hebben zeker!
Anton: Maar ik heb hier vanalles genoteerd en uw beide wensen zijn totaal verschillend!

Tante Kaat: Trek je plan Anton!

Tante Bee: Oh Anton, dat diner, daar maak je wel iets moois van hé? We zullen elk de helft betalen. Maar ga zelf boodschappen doen in plaats van Betty! Er mag niets uitlekken!

Tante Kaat: Dit moet een uitschieter worden! Ik ben zelfs aan 't denken om van Anton een voorname Chinese butler te maken!

Anton: Van mij toch niet mevrouw! Laat me maar zijn zoals ik ben!

Tante Kaat: Anton, je staat onder onze hode! We willen dat je ons gehoorzaamt!

Tante Bee: Ja Anton, een Chinese butler lijkt veel deftiger. Dat heeft niet iedereen en dat dwingt respect af. We mogen ons niet voordoen als sukkelaars!

Tante Kaat: We gaan er vanuit dat we rijk zijn en speciaal voor deze gelegenheid een Chinese butler hebben ingehuurd!

Anton: Maar ik zie er helemaal niet uit als een Chinees!

Tante Kaat: Wij maken van jou een Chinees! Pruikje, lippenstift, van die spleetogen, enz.

Anton: En praten dan? Of mag ik niks zeggen?

Tante Bee: Jawel! Je slaat maar wat uit je voeten. Geen enkele vrouw die er wat van snapt. Er hangt natuurlijk wat aan vast! Okee?

Anton: Okee! (stapt richting keuken maar voor hij verdwijnt kraamt hij nog wat Chinese onzin uit tot tantes)

Tante Bee: Perfect!

Tante Kaat: (genietend) Dat mag je wel zeggen!

DOEK

DERDE BEDRIJFVrijdagavond

(De tafel staat gedekt. Er branden kaarsen. Beide tantes in te moderne kleding voor hun leeftijd keuren de tafel en het bestek. Daarna zoekt Tante Bee achter de verdwenen punaise.)

- Tante Kaat: Wat doe je nu?
 Tante Bee: Die punaise die nog steeds niet gevonden is begint mijn keel uit te hangen! Stel dat onze gaste erin loopt!
- Tante Kaat: Ik ben echt benieuwd hoe Maarten zal reageren!
 Tante Bee: Als er wat scheef loopt zeggen we dat het een idee was van Anton!
 Tante Kaat: Wat zou er kunnen scheeflopen?
 Tante Bee: Hoeveel vrouwen zullen er opdagen?
 Tante Kaat: Zij die eerst aanbelt heeft de meeste kans!
 Tante Bee: Maar ik vraag blond haar en jij lust ze zwart!
 Tante Kaat: Dan hebben we een beetje vanalles!
 Tante Bee: (herleest in stilte de advertentie in de krant) Daar staan nogal wat fouten in de annonce!
- Tante Kaat: Ik wist ook niet dat Anton zo slecht kon schrijven!
 Tante Bee: Het begint al met de titel! (leest luid) Een muisje voor Maarten! Dat moet "meisje" zijn!
- Tante Kaat: Dat scheelt maar één letter!
 Tante Bee: Maar het ene kan duizend keer in het andere!
 Tante Kaat: Kom kom, je gaat toch niet verwachten dat er hier zich een nest muizen komt aanbieden!
- Tante Bee: We hebben gezegd "moet eerlijk zijn". En Anton heeft "heerlijk" geschreven! En wij hebben gezegd "jonger dan 25"! Hier staat ouder dan 25! (leest) Mag een beetje "uitdragend" zijn! Waar slaat dat op?
- Tante Kaat: En we hebben gezegd "uitdagend"!
 Tante Bee: Hier moet je zien! (leest) Maar moet wel "lange" benen hebben! (tot Tante Kaat) In plaats van "slanke"! (leest verder) En moet goed kunnen "roken"! Dat moet "koken" zijn!
- Tante Kaat: Ik weet het niet maar ik denk dat we gaan schrikken van wat we hier straks gaan binnen krijgen hoor!
- Tante Bee: We moeten hoffelijk blijven hé!
 Tante Kaat: Wat gaan we doen als er een hele bende opdaagt?
 Tante Bee: We laten er maar twee binnen dan kan Maarten nog selecteren! We gaan er vanuit dat we een poging ondernomen hebben om het onze Maarten comfortabeler te maken. Wij treffen geen enkele schuld als het misloopt! Maarten moet enkel maar toehappen!
- Tante Kaat: Als hij maar niet naar ons hapt!
 Tante Bee: Waar gaan we de meisjes opstellen? Waar neemt Maarten plaats en waar gaan we zelf zitten?
- Tante Kaat: Ik wil zo dicht mogelijk bij het spektakel zitten!
 Tante Bee: Ik ook! Dus naast Maarten!
 Tante Kaat: Naast Maarten? Maarten moet toch niet tussen ons kiezen! Hij moet kiezen tussen de meisjes!
- Tante Bee: Hoe laat worden ze verwacht?
 Tante Kaat: Tegen zeven uur.

Tante Bee: En hoe laat komt Maarten thuis?

Tante Kaat: Het is vandaag vrijdag, dus ook tegen zeven uur!

Tante Bee: Maar het is bijna zeven uur! Waar zit Anton? De wijn moet nog geproefd worden! (belt en Anton op. Hij is gekleed en geschminkt als een echte Chinees. Enkel de herenpruik past niet bij zijn buitenlands imago. Hij heeft alle moeite om zijn opgeplakte lange snor op zijn plaats te houden)

Tante Bee: Hij moet nog scheel kijken! (Anton doet verschillende pogingen maar dit mislukt steeds)

Tante Kaat: Wacht een ogenblik. (zoekt en vindt een citroen en duwt die in de mond van Anton. Nu kijkt hij scheel!)

Tante Kaat: Wat vind je ervan?

Tante Bee: Hoe scheler hoe beter!

Tante Kaat: Hoe gaan we hem noemen?

Tante Bee: Ik zou het echt niet weten! Verzin maar iets! Peng of zoiets!

Tante Kaat: Meneer Peng! Oké Anton! Vanaf nu ben je meneer Peng! Wat vind je ervan Anton? (Anton wil antwoorden maar dit lijkt onmogelijk met de citroen in zijn mond)

Tante Kaat: Wat zegt die nu?

Tante Bee: Het lijkt wel of hij echt Chinees praat! (haalt de citroen uit zijn mond)

Anton: (snakt naar lucht) Als jullie het goed vinden ben ik ermee akkoord. Ik moet u wel zeggen dat het hier biezonder heet is onder die pruik en in die vreemde kleren!

Tante Bee: Het is maar even Anton!

Tante Kaat: (tot Anton) Ken je ook enkele Chinese uitspraken ingeval ze jou wat vragen?

Anton: Waar zou ik het geleerd hebben? Op de lagere school?

Tante Bee: Als je binnenkomt met het aperitief sla je maar wat uit je botten. Kom probeer het eens! Het is bijna zeven uur.

Anton: Wacht ik haal mijn dienblad! (Anton af en weer op met dienblad)

Anton: (brult wat in het Chinees)

Tante Kaat: Dat lijkt mij vrij goed.

Tante Bee: Wat heb je klaargestoomd in de keuken meneer Peng?

Anton: Wat dacht je? Kip op zijn Chinees!

Tante Bee: Laten we dan nu overgaan tot het proeven van de wijn! (Tante Kaat haalt uit haar kast een fles wijn en Tante Bee haalt er eentje uit haar kast. Ze ontkurken en Anton schenkt glas in)

Tante Kaat: Proeven meneer Peng!

Anton: Maar ik heb nog nooit alcoholische dranken gedronken mevrouw!

Tante Kaat: Ach wat is dat nu! Kom op! Drinken! (Anton drinkt maar heeft nogal wat last met zijn snor)

Tante Bee: Je moet eerst de wijn gorgelen!

Anton: Gorgelen?

Tante Bee: Ja zo.....! (speelt het voor)

Tante Kaat: De slikker moet vanuit je keel komen en de wijn tegen je gehemelte slaan!

Anton: (probeert maar het mislukt steeds) Ik geloof dat ik gene slikker heb!

Tante Kaat: Laat eens kijken! (Anton opent zijn mond en Tante Kaat speurt naar de slikker)

Tante Kaat: Jawel! Daar zit er toch eentje in! Hij is niet mooi maar wel biezonder groot! Ik moet toegeven dat je goed geschapen bent! Met zoiets

geweldigs mag je overal mee voor de dag komen! (Anton begrijpt dit verkeerd, zet één stap achteruit en houdt beide handen voor zijn kruis)

- Anton: (verwonderd) Naar wat ben je eigenlijk aan het kijken?
 Tante Kaat: Naar jouw slikker! Kom probeer nog eens een keertje! (Anton probeert, maar het geluid dat hij uitstoot lijkt meer op dat van een humeurige hond)
- Tante Bee: Het lijkt meer op een jonge hond die ze op zijn staart staan! Allé, nu mijne wijn proeven!
- Anton: Toch durf ik zeggen dat het lekkere wijn is! (drinkt glas van Tante Bee in één teug leeg en praat dan de geheimzinnigste Chinese onzin)
- Tante Bee: (tot Tante Kaat) Wat zegt hij?
 Tante Kaat: Dat het lekkere wijn is en dat hij nog wat wil! (Tante Bee schenkt nogmaals in en Anton drinkt weer in één teug leeg)
- Tante Bee: Ik geloof dat het hem smaakt. Deze wijn zullen we laten serveren als aperitief. Op naar de keuken meneer Peng en je mag pas met de wijn terug in de woonkamer komen als wij bellen!
- Anton: Moet ik de meisjes niet binnenlaten als ze aanbellen?
 Tante Kaat: Dat doen wij wel. (Anton wil weggaan)
 Tante Bee: Hier neem deze twee flessen mee!
 Anton: Wat moet ik ermee doen?
 Tante Bee: Giet ze in de gootsteen. We kunnen toch geen fles beginnen die al ontkurkt is! De andere flessen staan naast de ijskast. (Anton af met twee flessen wijn. Als hij bij de deur komt laat hij nog wat onverstaanbare Chinese geluiden horen)
- Tante Kaat: Hij lijkt wel een echte Chinees!
 Tante Bee: Dat hij maar goed oppast of hij wordt een dronken Chinees! (deurbel rinkelt)
- Tante Bee: Dat zal Maarten toch nog niet zijn zeker? (kijkt aan het raam)
 Tante Kaat: Staat zijn auto voor het huis?
 Tante Bee: Neen, enkel een oude fiets!
 Tante Kaat: Wie kan dat zijn? Die vrouwen gaan toch niet naar hier komen met de fiets zeker?
- Tante Bee: Ik zal de eerste binnenlaten. (Tante Bee af en weer op met de blonde Aldegonde. Zij is gekleed in sportkousen, rok tot op de knieën en lijkt een echte boerendochter)
- Aldegonde: Is het hier dat ze een muisje voor Maarten zoeken?
 Tante Bee: (lacht gemaakt) Dat is een goede!
 Aldegonde: Neen mevrouw, echt, zo stond het in de krant!
 Tante Bee: Natuurlijk bedoelen wij met "een muisje" "een meisje" natuurlijk!
 Aldegonde: Dat dacht ik ook mevrouw. Daarom dat ik kom solliciteren naar die titel! Ik ben Aldegonde Biermans. Kan ik kennismaken met die Maarten?
- Tante Bee: Die is voorlopig nog niet thuis maar dat zal niet zo lang meer duren. En dit is mijn zuster Kaat! Wij zijn de pleegtantes van Maarten.
- Aldegonde: (merkt reeds geserveerde tafel) De aanbieding is nogal groots opgevat merk ik!
- Tante Bee: Dat moet toch. En pas op hoor, wij zijn deftige mensen!
 Tante Kaat: Je komt van de stad, neem ik aan?
 Aldegonde: Neen, ik ben van hier uit de buurt. Mijn vader heeft een boerderij met 84 goede melkkoeien. Ik geraak niet van de straat en op

aanraden van mijn moeder heb ik geantwoord op uw oproep. En hier sta ik nu, zoals je ziet!

Tante Bee: Ja hier sta je nu!

Aldegonde: Wanneer gaan we eten?

Tante Bee: Euh.....aanstonds als meneer Peng klaar is met het eten!

Aldegonde: Meneer Peng....?

Tante Bee: Hij is onze butler. Hij is gespecialiseerd in Chinese gerechten. Zo erg trouwens dat hij zelf Chinees is geworden!

Aldegonde: Dan wil ik zijn specialiteiten wel eens proeven!

Tante Bee: Daar gaan we aanstonds mee beginnen van zodra Maarten thuis is!

Aldegonde: Blijven jullie hier wonen als ik met Maarten getrouwd ben?

Tante Kaat: (kijkt naar Tante Bee) Euh.....als dat zou kunnen.

Aldegonde: We zullen zien wat Maarten hiervan zegt. (keurt kast A en B) En wat een mooie antieken kasten! (wil kast B openen maar Tante Bee duwt het deurtje weer dicht) Die kasten blijven toch staan als jullie hier vertrekken?

Tante Bee: Vertrekken....?

Aldegonde: Ik bedoel als ik en Maarten trouwen zullen wij deze woonkamer toch opnieuw moeten inrichten!

Tante Bee: Ik denk dat die blijven staan, ja! Je hebt wel een gevulde figuur moet ik zeggen!

Aldegonde: Een echte boerendochter zoals je kan merken en eh....Maarten heeft niks meer te vrezen voor wat de financiële kant van de zaak betreft. Ik ben enige dochter en ik kan werken als een os! Net voor ik naar hier kwam heb ik nog geholpen bij het kalveren van een koe. Het bloed zit om zo te zeggen nog onder mijn nagels. Morgen slachten we weer een vet varken en moet ik de beuling maken! Oh dat doe ik zo graag mevrouw! Maar het valt me moeilijk om eraf te blijven voor dat de beuling gedraaid is! Maarten bezit toch ook nogal wat eigendom neem ik aan?

Tante Bee: Ja ja....! Hij is directeur van een auditiebureau. Hij beslist wie er op TV mag en wie niet!

Tante Kaat: Hij heeft zelfs twintig man onder hem staan!

Tante Bee: (verbetert) Neen, sinds 't begin van de week zijn het er al 22 geworden!

Aldegonde: Dan kan hij er misschien voor zorgen dat ik op TV kom?

Tante Bee: Dat zou kunnen. Luister Aldegonde, er zullen nog kandidaten op die advertentie afkomen. We spelen het spel eerlijk. Wij weten niet wie Maarten zal kiezen. Dat beslist hij als directeur zelf natuurlijk!

Aldegonde: Houdt Maarten zo van een beetje verf? Ik bedoel lippenstift, oogschaduw en dergelijke?

Tante Kaat: Dat zal hij zeker op prijs stellen juffrouw!

Aldegonde: Kan u me dan nu even de weg wijzen naar de badkamer? Dan ga ik me wat opkalefateren zodat ik er nog aantrekkelijker uitzie!

Tante Bee: Je gaat door die deur en dan de eerste deur rechts.

Aldegonde: Dank u. (af langs keuken)

Tante Bee: (puft) Het lijkt wel een koe!

Tante Kaat: Dat heb je met een annonce in de krant! Je weet nooit van te voren wie erop af komt! (deurbel rinkelt)

Tante Kaat: Dat zal Maarten zijn! (kijkt aan het raam) Nog niet! Maar er staat wel een sportwagen voor de garagepoort! Ik zal openen. (af en weer op met Marie-Claire, een bijzonder uitdagende en zwartharige

meid. Ze kauwt kauwgom en zwaait met handtasje heen en weer)

Marie-Claire: Goeieavond, ik ben Marie-Claire. Op dit adres werd gevraagd naar een muisje?

Tante Kaat: Ja euh....(lachend) Je bent toch geen muisje!

Marie-Claire: Neen, maar ik heb er wel eentje! (wil smalle rok omhoog schuiven)

Tante Kaat: (belet het haar) Goed, goed we geloven je!

Marie-Claire: Waar zit die Maarten?

Tante Kaat: Die is nog niet thuis. Maar dat zal niet lang meer duren hoor!

Marie-Claire: Zeven uur is zeven uur hé!

Tante Kaat: Ik zou voorstellen van even te wachten. De jongen heeft het bijzonder druk!

Marie-Claire: Jongen....? Het is toch geen jonge knuiter van 20?

Tante Kaat: Neen, neen Maarten is een jongeman met heel wat ervaring!

Marie-Claire: En u bent de moeder van Maarten?

Tante Kaat: Neen, de Tante en dat is mijn zuster Bee. Ook een tante van Maarten. Zijn ouders zijn dood en wij hebben sindsdien de jongen opgevoed.

Marie-Claire: Jullie wonen hier knusjes! Maar als Maarten me bevalt stel ik hem toch voor om in Saint-Tropez te gaan wonen.

Tante Kaat: Saint-Tropez?

Marie-Claire: Ja, daar heeft mijn vader een buitenverblijf.

Tante Kaat: Wat doet je vader dan?

Marie-Claire: Hij is makelaar in onroerend goed. Ik woon sinds twee jaar niet meer bij hem. I'm free Boy! Begrijp je?

Tante Kaat: Ja ik begrijp je!

Aldegonde: (komt te overvloedig geschminkt uit de keuken en tot tantes) Die Chinees staat daar zo raar te doen in de keuken!

Marie-Claire: En dat is de meid zeker?

Tante Bee: Neen, dat is Aldegonde, ook een kandidaat!

Marie-Claire: Ook een kandidaat? Dan zal ik maar opstappen zeker!

Tante Kaat: Nee nee, je hebt zoveel recht als zij!

Marie-Claire: Ik wil me niet meten met die slons!

Aldegonde: Wat....? Wil ik jou eens een pandoering geven, krapuul!

Marie-Claire: Kom maar op als je durft! Het is niet de eerste keer dat ik een beer als jij over de vloer gooi!

Aldegonde: (stroopt de mouwen op) Ik zal u leren een grote mond op te zetten tegen mij!

Marie-Claire: Ze vragen een meisje voor Maarten! Geen mammoet uit een boerengat!

Tante Bee: Dames! Dames! Even rustig! De bedoeling is dat we een levenspartner voor Maarten vinden!

Aldegonde: Dat ben ik!

Tante Kaat: Dat zal Maarten zelf wel bepalen. Eén van jullie twee zal de gelukkige zijn. Ook kan ik jullie vertellen dat jullie onze rijkdom later zullen erven en dat is niet niks!

Tante Bee: Dat zijn miljoenen!

Marie-Claire: Om bijvoorbeeld een strook grond te kopen langs de Côte d'Azur?

Tante Kaat: Ja.

Aldegonde: Of om bijvoorbeeld aan uitbreiding van de boerderij te denken, zoals een varkensstal van 2000 varkens met volledig geautomatiseerd voederen?

Tante Bee: Ja. Laten we plaatsnemen aan tafel en daar wachten op Maarten.

(Tante Bee zet zich naast Aldegonde en Tante Kaat naast Marie-Claire . Maarten zal later op een centrale plaats aan tafel plaatsnemen)

- Aldegonde: Wat eten we?
 Tante Bee: Dat blijft een verrassing van onze Chinese kok!
 Marie-Claire: Chinese kok....?
 Tante Kaat: Ja, sinds enkele jaren kunnen wij ons een echte Chinese kok permitteren!
- Marie-Claire: Ik hoop dat hij aan de calorieën voor mijn lijn denkt!
 Tante Kaat: Dat zal hij zeker doen juffrouw Marie-Claire. (Maarten binnen van hall en merkt de gedekte tafel en de twee meisjes. Onmiddellijk wordt hij opgevangen door de beide tantes die hem naar de zetel leiden)
- Maarten: Wat heeft dit te betekenen?
 Tante Bee: We kunnen het allemaal uitleggen Maarten!
 Maarten: Doe dit dan maar snel voor ik er weer vandoor ga. Het lijkt hier de laatste tijd wel een gekkenhuis!
- Tante Kaat: Wij hebben deze ontmoeting geregeld.
 Maarten: Ontmoeting.....?
 Tante Bee: Die twee meisjes hebben interesse om jouw partner te worden!
 Maarten: Maar ik heb al een partner! Felix!
 Tante Kaat: We bedoelen geen partner voor je auditiebureau maar een partner voor het leven!
- Maarten: Wat....? Partner voor het leven? Zijn jullie getikt?
 Tante Bee: Dat is mogelijk. We willen je alleen maar helpen Maarten!
 Maarten: En hoe komen jullie aan die twee meisjes?
 Tante Kaat: (toont krant) Advertentie in de krant!
 Maarten: (leest) 'Een muisje voor Maarten'! Wat betekent dit?
 Tante Kaat: Het moet 'meisje' zijn! (Maarten leest in stilte verder)
 Tante Bee: Gesnapt!
 Maarten: Weten jullie wat je je hiermee op de nek haalt?
 Tante Bee: Wij weten dat maar jij weet dat niet! Ik bedoel, je weet niet eens wat voor vlees je in de kuip hebt! Kijk maar eens wat daar zit te wachten op jou!
- Maarten: (bekijkt de meisjes) Ik denk dat erbij zijn die helemaal niet in de kuip zullen gaan!
- Tante Kaat: Kom, we stellen je aan hen voor!
 Maarten: Jullie weten niet waaraan je begint!
 Tante Bee: Dat weten we wel. Kom, laat hen niet te lang wachten!
 Maarten: Wat moet ik hen zeggen?
 Tante Kaat: (imiteert) Wat moet ik hen zeggen? Zeg hen wat je denkt! Dat moet je hen zeggen!
- Maarten: Als ik dat ga zeggen dan zijn ze zo weg!
 Tante Kaat: Dan is dat zo! Kom! (tot kandidaten) Dames, mag ik u voorstellen, dit is Maarten!
- Tante Bee: Maarten, dit is juffrouw Marie-Claire en dit is Aldegonde! (handjes schudden en Maarten zet zich op de centrale plaats aan tafel)
- Tante Kaat: Euh.....laten we dan alvast beginnen met het drinken van een glaasje.
- Tante Bee: Een glaasje wijn? Ik zal de butler roepen! (belt en Anton op. Hij is goed dronken, zet één stap binnen maar moet twee stappen achteruit doen om niet te vallen. Iedereen bekijkt hem maar

Maarten zeer verwonderd. Anton verder binnen met dienblad waarop een reeds ontkurkte wijnfles. Hij heeft heel wat last om de wijnfles op het dienblad te houden)

Anton: (laat enkele ingestudeerde Chinese kreten horen)

Maarten: (tot de tantes) Wie is dat?

Tante Bee: Anton!

Maarten: Anton....? (stil tot Tante Bee) Wat heeft dit te betekenen?

Tante Bee: We leggen het allemaal uit Maarten. Later!

Tante Kaat: Het is uit de hand gelopen met hem. Hij heeft teveel van de wijn geproefd!

Maarten: En wat is er met zijn haar gebeurd?

Tante Bee: Leggen we later uit!

Tante Kaat: Mogen we de wijn meneer Peng? (Anton serveert de wijn maar het is moeilijk om de wijnstraal in het glas te houden bij Marie-Claire en Aldegonde. Hij most geen klein beetje op hun kleding)

Marie-Claire: Oh, een echte Chinese butler! Wat lief!

Aldegonde: Het is een echte lieverd! (Anton op zijn knieën voor Aldegonde en kust haar hand. Aldegonde streelt lief over zijn hoofd waardoor de pruik komt scheef te zitten. Vervolgens valt Anton op zijn knieën voor Marie-Claire, kust haar hand, kust vervolgens op de mond waardoor de opgeplakte snor komt scheef te zitten en zelfs bij een volgende kus op de wang van Marie-Claire blijft plakken)

Tante Bee: Laat ons drinken op de eerste kennismaking. (allen drinken van glas en Anton drinkt van fles)

Tante Kaat: Je mag de hoofdschotel serveren meneer Peng!

Marie-Claire: Wat is hij toch een lieve man! Bent u al lang in die land meneer Peng?

Anton: (imiteert een Chinese streektaal)

Tante Bee: Al vijftien jaar zegt hij.

Aldegonde: Is hij alleen of zijn zijn ouders ook hier?

Tante Kaat: Zijn ouders wonen in de stad!

Marie-Claire: Hoe heten je ouders meneer Peng?

Anton: Moeti is wang snee wang! En Vatti is bang van joeng!

Tante Bee: 't is al goed meneer Peng. Serveer de hoofdschotel maar. (Anton zwijmelend af)

Marie-Claire: En hoe gaat het met onze Maarten? (dichter bij hem en probeert hem te verleiden)

Maarten: Goed zeker. En met U?

Marie-Claire: Ook goed zoals je kan merken!

Tante Bee: En dit is Aldegonde! Haar vader heeft een boerderij met 84 koeien!

Tante Kaat: Ik geloof dat Maarten liever een huisje heeft aan het strand van Saint-Tropez.

Tante Bee: Dat is veel te ver! Een grote boerderij op het platteland! Altijd buiten in de frisse gezonde lucht!

Tante Kaat: Wie zegt dat de lucht in Saint-Tropez niet gezond is?

Tante Bee: De lucht in het eigen land is nog altijd beter. Hij is hier geboren, hij moet hier leven. Ginder is het veel warm.

Tante Kaat: En hier is het veel te koud! Om de twee dagen regent het hier! Wij zullen wel mee naar ginder trekken! Voor ons is dat ook beter!

Marie-Claire: Dan nemen we ook de Chinese butler mee! Hij is zo'n lollige man. Heel geschikt om later met onze kinderen te spelen.

Aldegonde: Bij ons kan die Chinese butler helpen beuling draaien! (de

keukendeur wordt geopend en met vleeschotel achter zijn rugkomt Anton op. Hij imiteert een kakelende kip en toont vervolgens de schotel met gebraden haantjes. Met blote handen hanteert hij de grote stukken vlees en gooit bij ieder een stuk op het bord. Verdwijnt dan richting keuken)

Marie-Claire: Ik geloof dat hij heel wat ervaring heeft met het opdienen van vlees!
Maarten: Zeg dat wel juffrouw! Zo goed zelfs dat hij nog wel eens zal

veranderen in een kieken! (ondertussen vreet Aldegonde zich te pletter aan een halve haan)

Maarten: Ik geloof dat er hier nog anderen zijn die dit soort ervaring hebben! (allen kijken naar Aldegonde)

Tante Kaat: Het smaakt zeker Aldegonde?

Aldegonde: (met volle mond) Dat mag u gerust zeggen mevrouw! Komt er nog wat anders? (Anton binnen met schoteltje druiven en zet het voor Marie-Claire op de tafel. Marie-Claire zet zich op schoot van Maarten, neemt druif, proeft ervan en geeft er eentje met mond door aan Maarten die zich helemaal niet rustig voelt door dit wrede schouwspel)

Tante Kaat: Wat vind je ervan Maarten?

Maarten: Van de druiven? Ze zien er mooi uit!

Tante Kaat: Van de kandidaten bedoel ik?

Maarten: Wel euh....! Moet ik misschien punten geven?

Tante Bee: Neen, alleen maar zeggen wie je wil!

Maarten: Hoe kan ik nu al na één kennismaking zeggen wie ik verkies?

Tante Kaat: Je ziet toch wat je ziet!

Aldegonde: Ik denk dat hij mij zal kiezen!

Marie-Claire: Waarom?

Aldegonde: Hoe ben jij daar bezig? Jij hoort thuis in de kleine straatjes van Brussel! Achter een venster met een rood lichtje!

Marie-Claire: En jij! Jij bent net klaar om in de diepvries gestopt te worden! Een zeug heeft er niks aan!

Aldegonde: (recht met een stuk vlees en steekt het in de mond bij Marie-Claire. Deze wil dat beletten door ook recht te staan maar met een krachtige smak duwt Aldegonde haar weer op de stoel) Zitten blijven!

Marie-Claire: (neemt haar glas wijn en giet het over Aldegondes hoofd)

Alstublieft! (de meisjes vliegen elkaar in de haren)

Maarten: (tot tantes) Maar doe dan toch iets!

Tantes: Hulp.....!Hulp.....!

Anton: (binnen en pleegt enkele geïmproviseerde karategrepen met bijpassend geluid)

Maarten: Anton, haal ze uit elkaar! (Anton wil hen scheiden maar hij krijgt een schop tegen zijn kruis. Hij stapt met veel pijn en open mond door de kamer. Zijn ogen draaien alle kanten op. hij voelt met twee handen aan zijn kruis en stapt met bijzonder overdreven X-benen rond de tafel. De twee tantes en Maarten jagen de meisjes buiten. Maar net voor Aldegonde de kamer verlaat slaat ze nog vlug met haar handtas op het hoofd van Maarten! Maarten voelt aan zijn pijnlijke hoofd en zet zich aan de tafel)

Tante Kaat: (merkt de twee kreunende mannen) Wie gaan we nu eerst verzorgen?

Tante Bee: Wie de meeste pijn heeft!

Tante Kaat: Ja en wie heeft de meeste pijn?
Tante Bee: Hoe kunnen wij dat nu weten? Wij hebben zoiets niet!
Tante Kaat: Al maar sjans! Waar zouden we het steken?
Tante Bee: We zullen eerst Anton verzorgen! Hij is de oudste! Pak daar eens een deken!
Tante Kaat: En hoe ga je dat verzorgen?
Tante Bee: Laat mij maar doen! Ik heb ervaring met die dingen! Of ben je misschien vergeten dat ik jaren paling gekuist heb in de vismijn! Ene slag achter de kop en dat beestje verroert niet meer! (bij dit te horen kreunt Anton nog luider)
Tante Bee: (tot Tante Kaat) Neem daar eens een deken! (Tante Kaat neemt een deken en Tante Bee toont hoe ze dit voor Anton moet houden. Nl. verticaal naar beneden zodat niemand iets kan zien!)
Tante Bee: Let op! (stroopt de mouwen op en spreekt in haar handen) (tot Anton) En jij naar boven kijken! (Tante Bee voelt zonder kijken met één hand over het deken. Antons ogen draaien van oost naar west)
Tante Kaat: Opgepast met die dingen! Daar is geen mens die weet hoelang ze kunnen worden!
Tante Bee: Ik zal wel op tijd zeggen als ge een stap achteruit moet doen! (friemelt met haar hand heen en weer) Ik heb het! Oh.....! Maar dat ding heeft poten!
Tante Kaat: Pas maar op dat het niet bijt! Ge weet toch nog wat onze pa destijds gezegd heeft!
Tante Bee: Hier is het.....! (goochelt een gebraden haantje tevoorschijn wat Anton vreselijk doet opschrikken)
Tante Kaat: Maar nu begrijp ik waarom die kippen zo'n lange nek hebben!
Tante Bee: Anton, ga maar wat verpozen op je bed. Je hebt het verdiend!
Tante Kaat: En nu deze hier! Waar zal die zijn kip verstopt hebben?
Maarten: (streng) Wie haalt het nu in zijn hoofd om dergelijk feest op touw te zetten? (beide tantes wijzen naar Anton. Anton zwijmelend af naar keuken)
Maarten: Neen! Dat geloof ik niet! Zoiets doet Anton niet! Ik moet weten wie zoiets wel doet!
Tante Kaat: Zij.....!
Tante Bee: Zij.....!
Maarten: Dat dacht ik al! Niemand zeker! Wie heeft die misplaatste advertentie in de krant laten zetten?
Tantes: Anton!
Maarten: In wiens opdracht?
Tante Bee: Vraag het hem!
Maarten: Dat zal nu wel gaan! Ik heb liever niets te maken met een getikte Chinees die gebraden kippen verstopt in zijn broek!
Tante Kaat: Welke van de twee vond je het meest geschikt?
Maarten: Geen enkele van de twee en laat me gerust!
Tante Bee: Hoe bedoel je?
Maarten: Dat ik je niet meer wil zien de eerstvolgende uren! En volgende week zal ik eens een annonce in de krant laten zetten! Twee mannen gevraagd om twee opdringerige tantes te temmen!
Tante Kaat: Betaal jij dan ook het diner?
Maarten: (kwaad) Ja, maar niet met zo'n onnozele Chinees die zo dronken is als een varken!
Tante Bee: Mogen wij dan ook een kip verstoppen?

Maarten: Maak dat je vanonder mijn ogen weg bent! (beide tantes af en Maarten probeert de tafel af te ruimen als deurbel rinkelt. Maarten af en weer op met Betty die onmiddellijk de volle tafel merkt)

Betty: Feestje gebouwd?

Maarten: Ik niet! Mijn tantes! Maar het was wel voor mij bedoeld!

Betty: Voor vijf personen?

Maarten: Ja. En het is vreselijk uit de hand gelopen! Meer wil ik er niet over kwijt!

Betty: Sinds wanneer handel jij in muizen?

Maarten: Ik? In muizen?

Betty: Ik heb het ook gelezen in de krant!

Maarten: Oh dat! Een idee van mijn tantes. Ze willen dat ik me bind aan een vaste levenspartner!

Betty: En?

Maarten: Totaal mislukt! En ik heb geen zin om me nu al op jonge leeftijd te koppelen aan iemand. En zeker niet op deze manier!

Betty: Zo te merken is het er nogal ruw aan toegegaan. De tafel ligt nog vol wijn en stukken kip!

Maarten: Betty, je hebt alles nog niet gezien! Anton is zo toeterzat als een Zwitser! Wat zeg ik? Als een Chinees!

Betty: Maar Anton drinkt toch geen alcohol?

Maarten: Dat dacht ik ook. Tot vandaag! Hij had zich gekleed als een echte Chinees. Weer één van die fantastische ideeën van mijn tantes!

Betty: Waar zijn ze?

Maarten: Ik heb ze weggejaagd! Ik wil ze niet meer zien!

Betty: Vergeet nooit Maarten dat ze jou hebben opgevoed. Ze hebben veel voor je gedaan.

Maarten: Dat begrijp ik en dat respecteer ik maar ze mogen niet te veel van me verlangen. Ze moeten zich niet mengen in mijn privé-zaken!

Betty: Zoals?

Maarten: Wat dacht je? En nu wil ik er verder niet meer over praten! Wat is het doel van jouw bezoek?

Betty: Ik kom vragen of je tantes morgen iets nodig hebben van de winkel?

Maarten: Voorlopig niet Betty al moeten ze nog drie weken gebraden kip eten!

Betty: Jij bent wel bijzonder goed geluimd. Dat moet ik wel zeggen!

Maarten: Betty meid, het steekt me de hele dag al tegen. Je weet wat ik van plan ben met die vrije TV, wel, ik moet daarvoor een lening aangaan! En die heb ik in het begin van de week bij de bank aangevraagd. Deze morgen heb ik telefonisch bericht gehad! Wat denk je?

Betty: Lening niet toegestaan!

Maarten: Juist! En weet je ook waarom? Omdat mijn vader zo bekend is op de bank! Dat is jaren geleden. De tweede reden was dat ik te jong ben om een vrije TV te starten. Komt nog daarbij dat er vandaag op kantoor vele moeilijke kandidaten waren voor een auditie. En dat de centrale verwarming maar gedeeltelijk werkt! Moet ik dan lachen als ik ook nog ontdek dat mijn twee tantes me voor aap zetten?

Betty: Ik kan jou begrijpen! Wat ga je nu doen met die lening?

Maarten: Ik heb Felix, mijn compagnon, gevraagd om de lening voor te schieten tot ik ze kan terugbetalen. Ik weet dat hij me kan

voorthelpen maar ik weet ook dat hij dat niet gratis doet!

Betty: Of je hem nu interest betaalt of de bank, dat is voor jou toch eender!

Maarten: Ik moet hem interest betalen. Het is een officiële lening hoor maar in ruil wil hij nog wat terug!

Betty: Wat wil hij nog?

Maarten: Dat weet ik nog niet. Ik ken de vreselijke uitspattingen van Felix. Hij is tot alles in staat!

Betty: Daarom hoef jij nog niet met hem akkoord te gaan!

Maarten: Betty, je weet niet wat die vrije TV voor mij betekent! Daar wil ik zelfs mijn leven voor geven! Daar geef ik alles voor op!

Betty: Alles?

Maarten: Ja alles! Allé, je begrijpt me toch hé! Bijna alles! Morgen vertelt hij me wat hij wil!

Betty: Ik wil je altijd helpen Maarten maar financieel is dat voor mij onmogelijk.

Maarten: Dat begrijp ik Betty, lieve meid!

Betty: Ik denk dat het beter is dat je nu rustig gaat slapen en de dag van vandaag zo snel mogelijk vergeet!

Maarten: Onmogelijk!

Betty: Waarom onmogelijk?

Maarten: Omdat ik de laatste dagen zeer slecht slaap. Geen dag gaat voorbij zonder dat ik van die nare dingen droom.

Betty: Dat is de stress! Je werkt teveel en dan nog zonder ontspanning! Ben ik erbij als je droomt?

Maarten: Jij? Soms!

Betty: Maarten, we blijven geen kinderen meer!

Maarten: Wat bedoel je daarmee?

Betty: Zorg maar dat je deze nacht droomt en dan begrijp je deze woorden wel!

Maarten: (met open mond) Wat euh.....

Betty: (onderbreekt).....Tot morgen Maarten. (kust haar wijsvinger die ze daarna op de mond van Maarten plaatst en verdwijnt langs hall)

Maarten: (staat perplex en voelt met vingers aan zijn lippen en kijkt dan naar vingers) Betty.....?

DOEK

VIERDE BEDRIJF

Zaterdagmorgen

(Maarten kruipt op handen en knieën zoekend naar de verdwenen punaise, stapt dan nerveus door de kamer en zet radio aan. De tafel staat nog gedekt van de vorige avond)

- Stem radio: Goedemorgen beste luisteraars. Het is zaterdagmorgen 12 december en precies 9.30 uur. Graag nemen we u mee naar deze vervlogen maar toch mooie tijden. "Steppenwolf" met "Born to be wild". (de luide muziek spettert door de woonkamer. Maarten met handen in zijn zakken tot voor het raam. Hij staart naar buiten. Anton met witte handdoek op hoofd komt traag tevoorschijn uit de keuken. Een geweldige kater van de vorige avond beheerst zijn gedrag. Maarten zet radiovolume op uit)
- Maarten: (bekijkt Anton die wegkruipt achter zijn geteisterd gelaat) Ah, de Chinezen zijn ook al wakker!
- Anton: Niet te luid meneer Maarten! (voelt aan hoofd)
- Maarten: (imiteert) Niet te luid meneer Maarten! Ik moest nog luider praten zodat je hoofd barstte! Heb je een verklaring voor gisteren?
- Anton: (begint aanstonds in het Chinees)
- Maarten: En hou op met die Chinese onzin! Wie heeft jou de opdracht gegeven om je voor te doen als een mislukte loempia?
- Anton: Uw beide tantes!
- Maarten: Ook die annonce in de krant?
- Anton: Ja, ook die annonce in de krant.
- Maarten: En ik die dacht dat jij geen alcohol dronk.
- Anton: Gisteren was het de eerste keer!
- Maarten: En? Is het je bevallen?
- Anton: (voelt aan hoofd) Zoals u kan merken! Barstende hoofdpijn! Het lijkt of al die beestjes tussen mijn hersenen er plots allemaal gelijk willen uitkomen op dezelfde plaats. Hier zit het! Boven mijn ogen!
- Maarten: Ik heb een mooi figuur geslagen!
- Anton: Ik heb mijn best gedaan meneer Maarten.
- Maarten: Ik kan zeggen dat het je aardig gelukt is! Kan je iets beters voor me vinden dan die boerendochter van een Aldegonde en dat scharminkel van een Marie-Claire?
- Anton: Zo lopen er duizenden rond. Ik weet het ook wel!
- Maarten: Maar ik hoef ze niet Anton! Ben ik niks beter waard dan zoiets?
- Anton: Jawel meneer Maarten!
- Maarten: Anton, die is de grootste stunt die je hebt uitgehaald sinds je hier in dienst bent!
- Anton: Verlangt meneer te ontbijten?
- Maarten: Neen, ik leef van de liefde!
- Anton: En de dames?
- Maarten: De generale staf heb ik naar buiten gejaagd!
- Anton: Naar buiten gejaagd?
- Maarten: Naar het park! Ze moesten van mij een wandeling gaan maken! Ik heb hen gezegd dat ze daar maar eens moesten nadenken over wat ze me hebben aangedaan!
- Anton: Ze willen het beste voor u Maarten!

Maarten: Op die manier?
Anton: Ja, wat moet ik daarop antwoorden?
Maarten: Niets Anton! spaar je woorden maar! (Anton wil naar keuken) Oh Anton, Betty het buurmeisje van hiernaast weet jij daar meer van?
Anton: Wat zou ik ervan weten?
Maarten: Oh, of ze al een verloofde heeft! Of ze veel met jongens in contact komt! Waar ze tijdens haar vrije dagen uithangt!
Anton: Maar nu begrijp ik het! Meneer Maarten heeft zin in....
Maarten: (onderbreekt).....Dat heb ik niet gezegd! (tot voor het raam) Kom maar eens kijken met welke sierlijke bewegingen zij de afgevallen bladeren in de tuin bij elkaar veegt! (Anton naast Maarten voor het raam. Beiden staren door het raam naar beneden)
Maarten: Wat zouden mijn tantes daarvan zeggen?
Anton: Jij en.....? (wijst naar het raam)
Maarten: Ja.
Anton: Ik vrees dat ze het daarmee niet eens zullen zijn! Een dochter van een eenvoudige gemeente-ambtenaar! Kom nou! Meneer Maarten verdient beter! Al zeg ik het zelf!
Maarten: Als jij haar nu eens uitnodigde voor een lekkere kop koffie?
Anton: Wanneer?
Maarten: Nu!
Anton: Nu.....?
Maarten: Waarom niet?
Anton: Zo vroeg in de morgen?
Maarten: Wel ja.
Anton: Moet ik haar roepen meneer Maarten?
Maarten: Neen, gooi een steentje naar beneden!
Anton: (opent raam) Waar vind ik stenen?
Maarten: Ik zeg nu stenen maar gooi met om het even wat, maar ze moet het horen! Begrijp je? (Anton wil dan de draagbare radio door het raam gooien maar Maarten houdt hem tegen)
Maarten: Toch geen radio zeker! Hier, ik heb nog wat kleingeld. (geeft Anton enkele geldstukken)
Anton: U gaat toch geen geld.....
Maarten: (onderbreekt)....Om een grote vis te vangen moet je soms een klein visje in het water gooien!
Anton: Ik moet wel zeggen dat het nogal een flink gebouwde vis is die je aan de haak wil slaan! (toont de borstvormen van Betty) Ik begin met 1 frank! Pas op hé, dat ik niet in uw oog gooi! (duwt Maarten even opzij) Dat zal toch niet teveel lawaai maken hé voor mijn hoofdpijn?
Maarten: Een geldstuk niet maar een draagbare radio wel! (Anton gooit het geldstuk naar beneden)
Maarten: (loert vanachter het gordijn) Dat was er maar zes meter naast!
Anton: Nog een poging! (gooit opnieuw)
Maarten: Het betert! Nog maar tien meter!
Anton: Ik kan toch niet op haar hoofd gooien!
Maarten: Gooi op de kasseien voor haar voeten! (merkt plots wat) Pas op haar vader komt eraan!
Anton: Ik probeer eens met twintig frank! (gooit) Miljarde, op zijn auto!
Maarten: Anton pas op jong!
Stem off: (luid) Is dat bijna goed daar ja? (een redelijk dikke steen wordt

teruggegooid naar binnen. Anton en Maarten bukken zich)

Maarten: Wat was dat?

Anton: Die ouwe zot gooit terug! (Anton raapt de dikke gegooide steen op, maakt zich kwaad en wil deze teruggooien maar Maarten belet hem dit)

Maarten: Zeg dat je zijn dochter wil spreken!

Anton: (luid door het raam) Ik wil uw dochter spreken!

Stem off: (luid) Waarom? (Anton kijkt vragend naar Maarten die zich nog steeds verstoppt achter het gordijn)

Maarten: (tot Anton) Ik moet haar iets zeggen!

Anton: (herhaalt luid door het raam) Ik moet haar iets zeggen!

Stem off: Wat moet je haar zeggen?

Anton: (tot Maarten) Hij vraagt wat ik haar moet zeggen!

Maarten: Verzin maar iets!

Anton: (herhaalt luid door het raam) Verzin maar iets!

Maarten: (klampt zich vast aan Anton) Neen Anton.....!

Anton: (stil tot Maarten) Wat moet ik dan zeggen?

Maarten: Dat zijn dochter boodschappen moet gaan doen!

Anton: (luid) Uw dochter moet boodschappen gaan doen!

Maarten: (stil) Zeg maar dat ze naar boven komt!

Anton: (herhaalt luid) Zeg maar dat ze naar boven komt!Watte.....?

Maarten: Wat zegt hij?

Anton: Hij zegt als ik nog eens naar zijn auto gooi dat ik dat dan moet doen met een briefje van duizend! (luid door het raam) Die we vandaag gemaakt hebben zijn nog nat! Ze hangen nog aan de wasdraad!

Maarten: Anton, daag hem niet uit!

Anton: Hij begint er zelf mee!

Maarten: Komt ze?

Anton: Neen. Haar vader komt zelf!

Maarten: (verschrikt) Neen.....! Haar vader moet niet komen. Betty moet zelf komen!

Anton: Meneer u hoeft niet naar boven te komen. Ik bedoelde uw dochter!

Maarten: Komt ze?

Anton: Ja. (sluit raam) Die was kwaad zeg!

Maarten: Dat kan ik geloven! Je gooit die geldstukken op zijn auto! Dat worden na de winter allemaal roestplekken! (deurbel rinkelt) Ik zal wel openmaken. Ruim jij hier de boel van gisteravond maar op! (Anton ruimt met veel zweet en bloed de tafel af en loopt tijdens de volgende dialoog heen en weer tussen de keuken en de woonkamer terwijl Maarten de deur gaat openen en Betty in werkkledij terug binnenkomt)

Betty: Een beetje voorzigtiger graag de volgende keer. Je weet dat zijn auto heilig is voor hem!

Maarten: Het was Anton.

Betty: Dat heb ik gezien! Jij stond achter de gordijnen te loeren! Waar is de boodschappenlijst?

Maarten: De boodschappenlijst.....? Oh ja. Er is geen boodschappenlijst!

Betty: Het was maar een truuk om mij hier te krijgen dus?

Maarten: Dat klopt!

Betty: Waar zijn de tantes? Het is hier zo stil!

Maarten: Die heb ik uit wandelen gejaagd naar het park. Voor wat ze me gisteren hebben aangedaan!

Betty: Ik geloof toch dat het je niet bevallen is?
Maarten: Helemaal niet! Een kopje koffie Betty?
Betty: Graag. (Anton ruimt nog steeds de tafel af en loopt heen en weer tussen keuken en woonkamer)
Betty: (tot Anton) Die handdoek op je hoofd, is dat misschien tegen de zon die binnenschijnt?
Maarten: Nee Betty, hij heeft gisteravond een gevecht gehad met één van die kiekens daar op tafel!
Anton: (voelt aan hoofd) Niet te luid praten alstublieft!
Maarten: Is er koffie, Anton?
Anton: Ja meneer.
Maarten: Schenk ons dan maar een kopje in!
Anton: Zal ik doen. (af naar keuken)
Betty: Waarom wou je me nu hier hebben op een zaterdagmorgen terwijl mijn vader en ik druk bezig waren met het opruimen van onze tuin?
Maarten: Oh, zo maar! Je zei gisteravond dat we geen kinderen meer bleven!
Betty: En heb je vannacht gedroomd?
Maarten: Neen, vannacht net niet!
Betty: Dan ken je de bedoeling van mijn woorden nog niet?
Maarten: Ik vermoed.....
Betty: (onderbreekt).....Wat vermoedt je?
Maarten: Dat ik.....dat wij.....euh.....dat wij samen.....ik bedoel.....
Betty: Als wij voor elkaar iets voelen Maarten hoeft niemand ons te helpen. Als wij voor elkaar bestemd zijn zullen we elkaar wel vinden. Is het nu niet dan is het later. Maar onze gevoelens voor elkaar zullen.....(Anton binnen met twee kopjes koffie)
Anton: Wenst juffrouw Betty melk of suiker?
Betty: Neen, zwart zoals Maarten. (Maarten en Betty's ogen smelten in elkaar en hun lippen komen dicht. Als het moment aanbreekt om te kussen voelen ze beiden de nieuwsgierige ogen van Anton die hen vanaf de keukendeur aankijkt en dan plots zijn dienblad laat vallen)
Anton: (met beide handen aan hoofd voor het verschrikkelijke lawaai) Het lijkt wel op mijn appartement instort!
Maarten: Maar Betty ik wist niet dat.....!
Betty: (onderbreekt)Dat ik veel om je geef?
Maarten: Precies!
Betty: Om wie geef jij dan wel? Om je auditiebureau? Of om je vrije TV?
Maarten: Zo bedoelde ik het niet. (deurbel rinkelt)
Betty: Dat zullen de tantes zijn!
Maarten: Dat kan niet. Ze zijn net vertrokken! (Anton gaat openen en Felix komt binnen)
Felix: Goedemorgen!
Betty: Ik zal Anton even helpen in de keuken en dan kunnen jullie beiden gezellig wat over de zaak praten.
Maarten: Dat hoeft niet Betty.
Betty: Jawel. Ik geloof dat het Anton niet goed gaat. (Anton voelt weer aan hoofd en met Betty af naar keuken)
Felix: (merkt de overvolle tafel) Een braspartijtje geweest?
Maarten: Nog erger dan dat!
Felix: Nog erger? Ik dacht dat je butler niet dronk? Ieder normaal mens kan merken dat hij een kater heeft waar hij niet over ziet! Het lijkt

meer een wandelend lijk!

Maarten: Eigen schuld! En Felix, hoe zit het met de lening?

Felix: (haalt contract tevoorschijn) Hier is het contract. Ik geef je volgende week het geld. Je betaalt vijf jaar lang maandelijks 12.307 frank en alles is in kannen en kruiken!

Maarten: Dank je Felix. Dat noem ik nu eens een echte vriend! (wil contract aannemen maar Felix trekt het weg) Wat krijgen we nu?

Felix: Er is nog wat!

Maarten: Wat dan?

Felix: Ik wil hiervoor wel iets in ruil!

Maarten: Kom, maak er een korte pijn van! Zeg op wat je wil!

Felix: Ik wil een avondje doorbrengen met jouw verloofde!

Maarten: Met mijn verloofde? Maar Felix, ik heb helemaal geen verloofde!

Felix: Geen verloofde? Ach kom nou! Iedereen weet datje al jaren met Betty gaat!

Maarten: Met Betty.....?

Felix: Zij komt toch elke dag hier.

Maarten: Ja, om boodschappen te doen voor mijn tantes.

Felix: Kom kom Maarten! Als gezonde jongen zijnde.....!

Maarten: Met Betty? Een avondje doorbrengen? Je bedoelt toch wij met zijn drieën? Een glaasje drinken! Een etentje en zo?

Felix: Neen, dat bedoel ik nou net niet Maarten!

Maarten: Wat dan wel?

Felix: Zij en ik samen ergens een avondje alleen! (slaat enkele keren lachend op de rug van Maarten) Je verstaat me toch hé? Mannen onder elkaar hé?

Maarten: Geen haar op mijn hoofd dat daar aan denkt!

Felix: Goed, dan vergeten we dit contract zo snel mogelijk! Even goede vrienden! (wil contract stukscheuren)

Maarten: (belet het) Wacht...!En waar wou jij die gezellige avond doorbrengen? Toch hier niet?

Felix: Waar anders? Toch niet in de studio zeker waar de verwarming maar half werkt?

Maarten: Waarom moet de verwarming werken? Je kan je toch kleden zodat je geen verwarming nodig hebt?

Felix: Jij bedoelt nog meer kleren aantrekken? Kom kom Maarten! Je begrijpt me toch wel hé! Je kan een fles dichtdraaien maar je kan ze ook opendraaien! Mannen onder elkaar begrijpen dat toch hé!

Maarten: Je kan zelfs een fles tegen je hoofd krijgen als je niet oppast! Mannen onder elkaar! Was dat maar waar! Maar er is een meisje bij! En wat voor één!

Felix: Dat is verstandig gesproken! Eindelijk begrijp je me!

Maarten: Ik ga niet akkoord maar als ik wel akkoord zou gaan, hoe speel ik het dan klaar om mijn tantes op een avond hier weg te krijgen?

Felix: Waar zijn ze nu naartoe?

Maarten: Wandelen!

Felix: Wel.....!

Maarten: Ik kan ze toch niet met het donker wandelen sturen naar het park! Ze doen al in hun broek als er bomen bewegen met de wind!

Felix: Toneel of weet ik veel!

Maarten: Toneel? Tante Kaat ziet niet goed en Tante Bee hoort niet goed!

Felix: Het zijn toch maar twee oude vrijsters!

Maarten: Dat dacht jij! Twee legercommandanten zeker! Met hen in het parlement is dit land op één dag grondwettelijk ontworpen! En ze blijven nog steeds mijn tantes. Dit wil ik hen niet aandoen!

Felix: Goed, dan vergeten we alles!

Maarten: Wacht even! En dat gezellig avondje, wat houdt dat allemaal in?

Felix: Oh, een drankje, een gezellige babbel, je weet wel.....!

Maarten: Ik vertrouw je. Alleen die "je weet wel" staat me niet erg aan! Je gaat toch geen dingen doen die het daglicht niet mogen zien?

Felix: Ach neen Maarten, we zijn toch vrienden. We zijn toch vennoten. En het is maar één avondje!

Maarten: Mijn vader ging ook maar één avondje uit! Dat is zeventien jaar geleden en hij is nog niet terug!

Felix: Ik ben je vader toch niet!

Maarten: 't was beter dat je mijn vader was dan had ik die lening al lang op zak! En wat als ik wel akkoord ga en Betty niet?

Felix: Jij moet ervoor zorgen dat ze wel akkoord gaat!

Maarten: (twijfelend en zenuwachtig door de kamer) Goed, ik zal het haar voorstellen al weet ik zeker dat ik er later spijt van zal krijgen!

Felix: Eén avondje maar je ogen sluiten en het is gebeurd!

Maarten: Wat is er dan gebeurd?

Felix: Oh niks!

Maarten: Neen, dat zullen we pas na negen maanden kunnen zeggen of er niks gebeurd is!

Felix: Je denkt toch niet dat ik...dat wij.....?

Maarten: (onderbreekt).....Dat denk ik nu precies wel!

Felix: Maarten, we zijn vrienden! En wie is die Betty? Toch maar een gewoon meisje zoals alle anderen!

Maarten: Daarom dat ik zoveel om haar geef Felix!

Felix: Dus het is toch waar?

Maarten: Neen, het is niet wat je denkt! Maar sinds gisteren gaat het wel die richting uit. Weet je, ik zal in plaats van Betty twee anderen geven. En in plaats van één avond mag je hen een hele week hebben!

Felix: Wie?

Maarten: De ene is Aldegonde, een boerendochter met zo'n appartementen. En de andere is Marie-Claire. Als die jou kust springen de veters uit je schoenen!

Felix: Ik wil Betty! (Betty op van keuken en neemt de borden van de tafel)

Betty: Maarten, je moet met Anton naar de dokter geloof ik! Hij braakt de gal uit zijn lijf!

Maarten: Nu weet hij ook wat drinken is!

Felix: Ik ga me even wat oprispen dan kunnen jullie gezellig praten! (af langs keuken)

Betty: (verwonderd kijkt ze Felix nog na en dan tot Maarten) Waarom moeten wij zonnig praten?

Maarten: Euh.....Betty?

Betty: Ja?

Maarten: Ik moet je wat vragen! Iets ernstigs! Iets zeer ernstigs!

Betty: Vraag maar op!

Maarten: Ik heb je verteld over die lening bij Felix!

Betty: Ja.

Maarten: Hij heeft me zojuist verteld wat hij ervoor in ruil wil hebben!

Betty: En wat is het? Nu heb je me nieuwsgierig gemaakt!

Maarten: Hij wil hier een avondje doorbrengen!
 Betty: Toch niet erg!
 Maarten: Maar niet met mij hoor!
 Betty: Met wie dan wel?
 Maarten: Met jou!
 Betty: (lachje) Met mij.....? (ernstig) Met mij.....?
 Maarten: Ja met jou!
 Betty: En jij vindt dat goed?
 Maarten: Dat heb ik niet gezegd!
 Betty: Je vraagt het me toch!
 Maarten: Neen, ik bedoel ja....! Maar ik beloof je dat er niets zal gebeuren!
 Betty: Dus als ik het goed begrijp verhuur je mij voor een avond in ruil voor het geld voor je vrije TV?
 Maarten: Neen Betty, zo mag je dat niet beschouwen!
 Betty: Dan mag jij voor mijn part zelf TV spelen! (duwt de borden kwaad in de handen van Maarten) Wie denk je wel dat je bent meneertje? En wie denk je dat ik ben? (richting hall)
 Maarten: Betty, je moet het toch niet doen als je dat zelf niet wil!
 Betty: We hebben ons nog niet eens ernstig verloofd en je verkoopt me al! En aan die viezerik nog wel!
 Maarten: Betty....? (maar Betty verdwijnt kwaad langs hall en Felix op van keuken)
 Maarten: Dat heb je dan met je mooie voorstellen! Betty is hier net woedend vertrokken!
 Felix: Wat heb ik misdaan?
 Maarten: (imiteert) Wat heb ik misdaan? Jij met je onschuldige smoel! En dat durft zich een vriend te noemen!
 Felix: Maarten, beheers je!
 Maarten: Daar is de deur! Onmiddellijk!
 Felix: Je begrijpt toch dat die lening nu niet doorgaat? Dat dringt toch tot je door? En dat je die vrije TV voorgoed mag vergeten?
 Maarten: Die lening van jou kan me gestolen worden! (duwt Felix af langs hall) Hoe kon ik zo stom zijn? (slaat met beide handen op eigen hoofd) Stom! Stom! Stom! Zo ver ben ik dan! Ruzie met Betty! Ruzie met Felix! En dan verschieten ze dat ik van die nare dromen heb! (nestelt zich op rug in de zetel met opengeslagen krant op hoofd en doet een dutje)

Droomscène

(in slow motion)

(Wazig blauw licht met zachte Hawaiaanse muziek. Langs de hall komt Tante Kaat met Marie-Claire dansend binnen. Even later volgen Tante Bee met Aldegonde op dezelfde manier! De tantes zijn gekleed in een komisch balletpakje onder een doorzichtige tulen cape. Ze dragen een strohoed en schoenen met hoge hakken! Marie-Claire gekleed in flower-power kleding en Aldegonde als een rasechte boerin. De meisjes tonen hun vampierstanden in de mond. De tantes uiten hun wrevel voor elkaar door elkaar onder het achterwerk te schoppen. De slapende Maarten heeft inmiddels de opengeslagen krant verwijderd en houdt nu zijn handen voor zijn ogen om deze verschrikkelijke droom! Tante Kaat roept de butler door met het

belletje te rinkelen. Anton binnen in Tirolerpak met een leeg dienblad. Hij haalt twee cocktails uit kast A voor Tante Kaat en partner en twee cocktails uit kast B voor Tante Bee en partner en verdwijnt dan langs de keuken. De meisjes spelen vampiertje met Maarten die armen en benen beweegt om uit deze benarde situatie te geraken! Plots Betty op langs hall gekleed als een prinses. Maarten merkt haar en steekt zijn armen naar haar uit. Betty traag tot bij Maarten. Ze leidt hem uit de zetel en samen dansen ze traag door de woonkamer! Felix op langs hall in maffiakleding, snoept Betty van Maarten af en wil haar kussen. Maar Betty weert zich en schreeuwt zonder geluid met uitgestoken armen naar Maarten die aan de grond genageld staat! Tantes halen een jachtgeweer tevoorschijn en traag achter Betty en Felix die af gaan langs hall. Maarten kijkt triest met nog uitgestoken armen naar de verdwenen Betty. Traag kruipt hij weer op de zetel met hoofd onder opengeslagen krant, terwijl de overige dansers het decor dansend verlaten. Wazig blauw licht weg en Anton komt binnen in normale kledij)

- Anton: (wekt Maarten uit zijn droom) Maarten.....? Maarten.....?
 Maarten: Ja wat is er?
 Anton: Ik geloof dat je droomde! Je schreeuwde luid om Betty!
 Maarten: (bekijkt de kleding van Anton) Ben jij al eens in Oostenrijk geweest Anton?
 Anton: Ik? Nog nooit!
 Maarten: En sinds wanneer hebben wij een jachtgeweer in huis?
 Anton: Een jachtgeweer.....? Daar weet ik niks van!
 Maarten: Ja Anton, ik geloof dat ik weer een van die nare dromen heb gehad! Oh Anton, is die punaise nu al gevonden?
 Anton: Ik geloof het niet.
 Maarten: Waar dat verdomde spul ligt mag de duivel weten! Dat kan toch zomaar niet verdwijnen in het niets!
 Anton: Ik zal nog eens zoeken maar ik denk niet dat het er nog ligt! (Anton op handen en knieën zoekend en Maarten af langs keuken)

DOEK

VIJFDE BEDRIJFZaterdagavond

(deurbel rinkelt. Anton op van keuken gaat openen en komt van hall met Betty binnen)

- Anton: Ik zal meneer Maarten direct gaan roepen! (af langs keuken en Maarten op van keuken)
- Maarten: (verwonderd) Betty.....! Ik weet niet wat ik moet zeggen!
- Betty: Ik wel! Ik kom je zeggen dat ik akkoord ga!
- Maarten: Waarmee?
- Betty: Met die ruil! Met jouw vriend Felix! Je weet wel! Dat avondje doorbrengen!
- Maarten: Oh dat hoeft niet Betty. Ik moet toegeven dat het een domme vraag was. En dat ik me nu schaam omdat ik het jou gevraagd heb.
- Betty: Nee, nee, als je een ideaal hebt in je leven moet je er alles voor doen om dit te bereiken! Dan moet je ervoor vechten!
- Maarten: Maar ik heb je te veel gevraagd Betty.
- Betty: Geef ik toe. Het is veel dat je me vraagt maar ik doe het uit liefde voor jou!
- Maarten: Ik ben het niet waard Betty!
- Betty: Maarten, zwijg erover! Ik doe het voor jou. En regel die afspraak nu maar gauw voor ik me bedenkt!
- Maarten: Ik zal je eeuwig dankbaar zijn Betty!
- Betty: Bel Felix op en zeg hem dat ik akkoord ga!
- Maarten: Wanneer?
- Betty: Nu!
- Maarten: Nu bellen bedoel je?
- Betty: Ja en regel een afspraak voor deze avond!
- Maarten: Deze avond al.....?
- Betty: Ja. Dan is het een korte pijn en dan is morgen alles vergeten en vergeven!
- Maarten: En waar gaat het door?
- Betty: Waar was het afgesproken?
- Maarten: Hier!
- Betty: Oké! Voor mij goed!
- Maarten: En mijn tantes?
- Betty: Jij ging het regelen!
- Maarten: Ja. Betty, je weet toch wel waaraan je begint?
- Betty: Dat moet ik aan jou vragen!
- Maarten: Oké Betty, ik zal wel regelen dat mijn tantes het huis uit zijn! Kom binnen een kwartiertje maar terug. (Betty af en Maarten naar keuken. Onmiddellijk keert hij weer met de beide tantes achter hem)
- Tante Kaat:maar wij willen niet naar dat toneel Maarten!
- Maarten: Jawel! Jawel! Jullie komen nooit eens buiten. Ik krijg steeds te horen van de geburen dat jullie opgedragen is van thuis te blijven. Jullie zijn nergens bij aangesloten! Niet bij de bond van gepensioneerden, niet bij de vrouwengilde, niet bij de boerinnenbond. Jullie worden te asociaal! En vandaag, nu, deze avond gaan jullie een toneelvoorstelling bijwonen!

Tante Bee: Maar mijn gehoor is niet meer zo best! Ik versta niet eens wat er gezegd wordt!

Tante Kaat: En ik zie niet meer zo goed! Ik hoor de mensen reageren maar ik zie niet wat er op het podium gebeurt! Moeten wij daarvoor dan betalen?

Maarten: (geeft elk 200 frank) Hier is geld. Ik betaal!

Tante Kaat: Dat is nog nooit gebeurd!

Tante Bee: Maar waarom moet dat precies vanavond?

Maarten: Omdat het vanavond de laatste voorstelling is!

Tante Bee: Waarover gaat het stuk?

Maarten: Over euh...over een.....over twee wispelturige tantes die nooit eens willen luisteren!

Tante Bee: Hoe heet het stuk?

Maarten: "Ik heb hoofdpijn schat"

Tante Kaat: Is er overspel bij?

Maarten: Dat ook ja!

Tante Bee: Gelijk in Dallas?

Maarten: Ja, gelijk in Dallas!

Tante Bee: (tot Tante Kaat) Kom, we zijn weg!

Maarten: Voor het geld dat ik jullie gegeven heb kan je na de voorstelling nog een koffie drinken! En je hoeft je echt niet te haasten om thuis te zijn!

Tante Kaat: We kunnen beter thuis koffie drinken, dan kost het veel minder.

Maarten: Dat mag ook.

Tante Bee: Mogen wij ook....

Maarten (onderbreekt).....Ja dat mag ook!

Tante Kaat: En.....

Maarten: (onderbreekt)dat ook ja! (Maarten haalt hun overjas uit de grote kast en helpt hen de jas aantrekken want wil hen zo snel mogelijk buiten wat hem ook lukt)

Maarten: Het feest kan beginnen! (deurbel rinkelt en Anton op langs keukendeur)

Maarten: Ik zal wel openen Anton. (Anton weer af naar keuken en Maarten af langs hall en weer op met Betty die kleine tas bij zich heeft)

Maarten: Wat zit er in die tas?

Betty: Aangepaste kleding! En.....? Geregeld met de tantes?

Maarten: Ja, ze zijn het huis uit! Felix zal aanstonds hier zijn. Betty, je zoekt toch niet te ver te gaan hoop ik?

Betty: Wat is ver? Een kusje? Of nog meer?

Maarten: Zeker niet meer! En veel kussen zou ik ook niet doen want Felix heeft pas mond-en klauwzeer gehad!

Betty: Oh! Wat wil die Felix eigenlijk?

Maarten: Een avondje doorbrengen, wat is dat? Volgens mij een gezellig onderonsje.

Betty: Misschien samen wat TV-kijken! Of een Scrabble doen!

Maarten: Ik geloof dat het zoiets zal worden!

Betty: Misschien samen nog een glaasje drinken.

Maarten: Ik zou voorstellen, als je een Scrabble doet dat jij hier gaat zitten en Felix hier! (te ver van elkaar verwijderd) Om TV te kijken draai je gewoon de zetel om en dan kan jij hier plaatsnemen en Felix daar aan de tafel!

Betty: En als Felix naast me komt zitten? En zijn handen niet kan

Maarten: thuishouden?
 Betty: Dan roep je gewoon om hulp!
 Maarten: Op wie?
 Betty: Op mij natuurlijk!
 Maarten: En waar zit jij?
 Betty: Ik ben van plan een ladder tegen de gevel bij het raam te zetten
 zodat ik alles van dichtbij kan volgen! Gebeurt er dan wat, wat jou
 helemaal niet aanstaat dan roep je gewoon mijn naam en ik spring
 als reddende engel tevoorschijn!
 Maarten: Door dat raam daar?
 Betty: Ja.
 Maarten: Spring dan maar niet van de ladder dat er geen ongelukken
 gebeuren!
 Betty: En moest er iets misgaan dan heb je dit nog! (toont zware
 kandelaar)
 Maarten: (neemt kandelaar over en zwaait ermee) Daarmee ben ik goed
 bewapend!
 Betty: Ik hoop maar dat Felix niet zo goed gewapend is!
 Maarten: Wablieft...?
 Betty: Oh niks! De drank staat hier in één van die kasten Betty. Niet te
 veel want het is van mijn tantes! Wat kan er nu nog mislopen? Mijn
 tantes zijn weg. Ik ben weg! En ik hoop dat Felix ook vlug weg is!
 Maarten: Ik begin schrik te krijgen Maarten!
 Betty: Vertrouw op mij Betty. Ik heb alles onder controle. Ik zal je
 beschermen. En geloof me, als er éénmaal die vrije zender is dan
 krijgt hij jouw naam! Fijn hé? En je wordt direct mede-
 aandeelhouder. Dat belooft ik je!
 Maarten: Maarten, vergeet nooit dat ik dit spel enkel en alleen meespeel voor
 jou!
 Betty: Ik zal het nooit vergeten Betty! (omarmen elkaar) Ik vraag me af
 hoelang het zal duren?
 Maarten: Toch niet de hele nacht zeker?
 Betty: Hij sprak van een avondje! Als het maar gedaan is voor mijn tantes
 terug thuis zijn! (deurbel rinkelt)
 Maarten: Dat zal Felix al zijn. Betty, ik geef je nog een kusje. Het kan de
 laatste zijn!
 Betty: Ik krijg schrik Maarten! Valt er niets anders te regelen?
 Maarten: Daar is het nu te laat voor! En niet te ver van het raam weggaan
 zodat ik jullie in de gaten kan houden!
 Betty: Jij ook niet te ver van het raam gaan, Maarten!
 Maarten: Ik zal eraan denken. (deurbel rinkelt opnieuw)
 Betty: Sterkte Betty! (af en weer op met Felix) Elkaar voorstellen hoeft niet
 meer geloof ik!
 Maarten: (wendt zijn ogen niet af van Betty) Neen!
 Betty: Felix, ik verlang dat je een beetje respect toont voor haar!
 Maarten: Ik heb voor alle meisjes respect!
 Betty: Hoelang zal dit gaan duren?
 Maarten: Weet jij dat ook altijd op voorhand? Of heb je niet genoeg ervaring
 op dit vlak?
 Betty: Ik heb meer ervaring met die dingen dan jij Felix!
 Maarten: Okee! Kan het feest nu beginnen? En ik hoop dat ik niet gestoord
 zal worden door die fameuze tantes van jou!

Maarten: Daar zal je geen last van hebben. Die zijn naar een toneelvoorstelling!

Felix: Dat was het dan.

Maarten: Ja dat was het. (merkt niet dat enkel hijzelf nog teveel is)

Felix: Maarten.....?

Maarten: Ja Felix?

Felix: Zoek je hier te blijven om ons punten te geven of wat? Dat is hier gene "canzonissima" he!

Maarten: Dat weet ik ook wel! Maar dat zou het kunnen worden van zodra jij de eerste noten begint te spelen! Ik ben ermee weg!

Felix: En vrees niet het ergste! We zijn toch volwassenen onder elkaar!

Maarten: Euh....Felix (met uitgestoken hand) het contract graag!

Felix: Eerst het feest!

Maarten: Neen, eerst het geld! (Felix geeft Maarten het contract)

Felix: Ik heb het al getekend. Wat ga jij ondertussen doen Maarten?

Maarten: Oh, ik neem een taxi naar de stad en ga daar ergens rustig een pintje drinken!

Felix: Jij komt toch ook niet te vroeg terug?

Maarten: Nee nee! (kusje voor Betty) Pas goed op jezelf Betty!

Betty: Ja.

Maarten: Sterkte! (af langs hall) (vervelende pauze en Betty gaat voor het raam staan)

Felix: Zoek je daar de hele tijd te blijven staan of gaan we naar de slaapkamer?

Betty: Oh, heb jij er al slaap van gekregen?

Felix: Je weet best wat ik bedoel!

Betty: Slaapkamer? Daar is niet van gesproken!

Felix: Het kan evengoed hier!

Betty: Je bedoelt TV-kijken!

Felix: Onder andere!

Betty: We zullen eerst wat drinken! (schenkt twee borrels in)

Felix: Fijne kerel die Maarten. (zet zich in zetel)

Betty: Ja.

Felix: Kom je niet naast me zitten? Dat is toch een stuk gezelliger!

Betty: Ik zal hier (aan tafel) wel gaan zitten!

Felix: Ik hoop dat je me niet teleurstelt want je toch dat ik de geldschieter ben!

Betty: Zolang er maar met niets anders geschoten wordt!

Felix: Kom maar eens even bij me kom! (Felix recht en traag achter Betty die traag rond de tafel vlucht en hiervan gebruik maakt om met een snelle beweging door het raam te kijken)

Betty: Heb je zin in een Scrabble?

Felix: (lacht) Een pokerspelletje zou me wel interesseren maar een Scrabble niet! Scrabble is iets voor Maarten! Ik ben meer gewend hoor!

Betty: (met de krop in de keel) Dat moet zijn! (Betty stapt rond de tafel als Felix probeert dichterbij te komen. Felix staat nu met zijn rug naar het raam gekeerd waar plots het hoofd van Maarten verschijnt. Hij staat op een ladder en kijkt geregeld naar beneden. Hij schudt met handje naar Betty)

Betty: Okee Felix, wat wil je eigenlijk?

Felix: Misschien een kusje en wat andere lieve dingen!

- Betty: Ik zal me eerst gaan omkleden in de hall. (af met tas)
- Felix: (tot zichzelf) Felix, het feest kan beginnen! Weer eentje op mijn palmares! Ik zal haar eens heu....! (speekt enkele keren in zijn handen) Ik zal ze het verschil eens tonen tussen Maarten en mij! (Felix trekt schoenen, kousen en broek uit en is nu fris gekleed in Amerikaanse onderbroek. Maakt enkele lichaamsoefeningen. Stapt dan door de kamer en inspecteert de accessoires. Als hij voorbij het raam komt duikt Maarten weg. Felix lijkt wat gezien te hebben. Hij gaat tot voor het raam staan en kijkt naar beneden! Als hij weer verder stapt komt weer het hoofd van Maarten tevoorschijn. Hij steekt met gesloten ogen zijn tong uit naar Felix en als Felix zich plots omkeert omdat hij denkt dat er wat gebeurt duikt Maarten weg)
- Felix: Tiens.....! Ik dacht nu zeker dat er iemand was! (aan ingang hall)
- Betty: Ben je nog niet omgekleed schatje? (Betty op in peignoir) Mooi figuurtje heb jij! (we horen lawaai van een vallend glas in de keuken)
- Felix: Wat is dat? Toch de tantes niet want die zijn naar het toneel!
- Betty: Wie kan dat dan zijn? Anton natuurlijk! De butler! We zijn Anton vergeten! Kom! (Betty neemt Felix bij de hand en trekt hem vluchtend mee naar de grote kast maar net voor ze in de kast willen kruipen opent Maarten het raam en steekt zijn hoofd naar binnen)
- Felix: (tot Maarten) En wat kom jij hier doen?
- Maarten: Oh, ik wacht hier op een taxi!
- Felix: Hier? Op die ladder?
- Maarten: Dat is om in te stappen! Ik heb een hoge taxi besteld, zie je! Zodat ik vanaf deze ladder rechtstreeks in de taxi kan stappen!
- Felix: Klungel.....! (Felix sluit het raam en daarna het gordijn en verschuilt zich in de grote kast. Betty heeft gemerkt dat de gordijnen zijn dichtgetrokken en opent weer de gordijnen en vervolgens kruipt ze bij Felix in de grote kast. Op dit moment komt Anton binnen met dienblad. Maarten merkt alles wat hij doet! Anton sluipt in beide kasten van de tantes en haalt uit beiden een glas wijn dat hij snel opdrinkt. Terwijl hij drinkt sluipen Felix en Betty achter zijn rug uit de grote kast naar de hall. Anton merkt nog net een flits en laat dienblad vallen, kijkt in de grote kast die toch leeg is en bekijkt vervolgens de alcoholgraad op de flessen)
- Anton: Twaalf graden! Dat zal wel wat meer zijn! Ik zie al vreemde dingen van twee glazen! (merkt broek van Felix op stoel en gooit deze in de keuken) Maarten laat nu toch overal dingen rondslingeren! (Anton wil drinken van het wijnglas maar net nu rinkelt de deurbel. Anton schrikt en proest de wijn uit. Betty en Felix kruipen weer in de kast. Anton zet de flessen snel weer in de kast en wil gaan openen als hij plots het hoofd van Maarten merkt aan het raam. Maarten wuift plechtig met handje en Anton wuift plechtig terug alsof er niets aan de hand is, schrikt dan en kijkt nogmaals naar het raam maar Maarten is nu weg. Anton af en weer op met Aldegonde en Marie-Claire. Anton houdt zijn beschermende handen voor zijn kruis)
- Aldegonde: We hebben samen besloten om de buit te delen!
- Anton: Maar Maarten is niet thuis!
- Marie-Claire: Wij willen Maarten niet!
- Aldegonde: Wij willen jou! (beide hollen achter Anton die enkele keren rond de

tafel loopt en vervolgens in de keuken vlucht. De meisjes lopen hem achterna! Nu komen de beide tantes binnen van hall)

Tante Kaat: Waar zou Maarten zijn?
 Tante Bee: Dat was me daar een spel!
 Tante Kaat: En veel te warm hé! (Tante Bee wil haar overjas in de grote kast hangen. Maarten wil dit beletten maar valt onder een zeer luide kreet met de ladder naar beneden)

Tante Bee: Wat was dat?
 Tante Kaat: Het leek wel of Maarten op de TV was! (Betty angstig uit grote kast tot bij het raam en merkt beneden de van pijn huilende Maarten)

Betty: Kom.....! Maarten is van de ladder gevallen!
 Tante Kaat: Van de ladder?
 Tante Bee: Welke ladder?
 Betty: De ladder die tegen de gevel stond om ons in de gaten te houden! Kom snel mee! (Betty af langs hall)

Tante Kaat: Ik heb die Anton nooit vertrouwd! Nu zie je 't wel!
 Tante Bee: Anton.....met Betty! (beide tantes af langs hall. Felix loert vanuit de grote kast om er zich van te vergewissen dat de kamer leeg is, komt dan uit de kast en zoekt zijn broek die weg is)

Felix: Maar waar heb ik toch mijn broek neergelegd? (loopt tijdens het zoeken rond de tafel en krijgt hierdoor de punaise in zijn voet) Godmiljarde.....! (kijkt onder voet) Een punaise begot.....! (Felix wil de punaise uit voet trekken maar als Betty en de beide tantes met een hinkende Maarten binnenkomen verstopt de eveneens hinkende Felix zich weer in de grote kast)

Tante Kaat: Kan iemand ons vertellen wat hier gaande is?
 Maarten: Niks zeker! Wat zou hier gaande zijn?
 Tante Bee: Waarom sta jij daar op een ladder bij het raam?
 Tante Kaat: En waarom loopt Betty hier rond in haar peignoir?
 Tante Bee: En waarom moet jij Anton en Betty in de gaten houden?
 Maarten: Anton...?
 Tante Kaat: Dat zegt Betty toch!
 Maarten: Anton heeft er niks mee te maken!
 Tante Kaat: Dan heb ik niks gezegd! (tot de hemel) Sorry Anton!
 Tante Bee: Kan er nu eindelijk eens iemand uitleggen wat hier gaande is?
 Maarten: Dat leg ik straks wel uit! en willen jullie mij eens vertellen waarom jullie zo vroeg thuis zijn van die toneelvoorstelling?

Tante Kaat: Ik zag niks!
 Tante Bee: En ik hoorde niks!
 Tante Kaat: En we hebben dat ook gezegd tegen die heer die net voor ons zat!
 Tante Bee: En hij antwoordde dat we maar moesten lachen als hij lachte!
 Tante Kaat: En toen zijn we 't afgetrapt!
 Maarten: (plechtig) Tante Kaat, Tante Bee bij deze kondig ik het huwelijk aan tussen Betty en mij!

Tante Bee: Wat zegt hij?
 Tante Kaat: Dat hij gaat trouwen!
 Tante Bee: Met wie?
 Tante Kaat: Met Betty!
 Tante Bee: (lacht) Een muisje voor Maarten! (Tante Kaat geeft haar een elleboogstoot)

Tante Kaat: Als ik het goed begrijp zit hier maar ene normale in dit huis en dat is Anton!

Tante Bee: En wij die dachten dat Anton..... (nu komt Anton met de broek op zijn knieën uit de keuken gevlucht voor de schaarsgeklede Aldegonde en Marie-Claire)

Anton: Help....! Help.....!(vlucht weer naar de keuken, de meisjes kopen hem achterna)

Tante Kaat: Die zullen achter dat kiekeken aan het zoeken zijn!

Maarten: Maar waar zit die Felix nu? (opent grote kast en Felix komt verlegen uit de kast)

Tante Bee: Wat zit die mussenschrik hier in onze kast te doen? (deurbel rinkelt en Betty laat Meersman binnen. Deze reinigt zijn bril en merkt onmiddellijk dat Anton uit de keuken komt in lange onderbroek. Hij is niet meer zo gehaast nu want de meisjes volgen niet meer)

Anton: Ik heb de meisjes in de diepvries gestopt! Zo blijven ze langer vers! (lachje)

Meersman: Oh ik merk dat er al nieuwe audities bezig zijn! Ge hebt figuranten nodig voor een sexfilm zeker?

Maarten: Toch niet meneer Meersman! (lachje)

Meersman: Als de meisjes in de diepvries zitten dan moet het wel heel erg zijn!

Felix: (tot Maarten) En ik wil mijn geld terug!

Anton: Uw broek kunt ge krijgen, die ligt in de keuken maar uw geld hebben wij niet!

Felix: En kan er misschien iemand dat rare ding hier uit mijn voet hlen? (toont pijnlijke voet)

Anton: (haalt punaise uit voet en toont ze aan iedereen) Hoera.....! De punaise!

Tante Kaat: Eindelijk!

Maarten: Daar drinken we op!

Tantes: Ja! (Anton wil drank uit kast A halen)

Tante Kaat: Maar niet van mij!

Tante Bee: En ook niet van mij!

Anton: Dan drinken we deze keer eens van mij! Kom, ik trakteer! Volgen maar naar de keuken! (Anton af langs keuken en iedereen volgt behalve Meersman en Maarten)

Maarten: Kom meneer Meersman, Anton trakteert!

Meersman: Dat is vriendelijk! En waar moet ik ergens zijn? (tast in het duister)

Maarten: Achter u! (af naar keuken)

Meersman: Dat is vriendelijk. Ik kom me laten inschrijven voor een nieuwe auditie en men trakteert me al direct op een drankje. Allé, waar moet ik ergens zijn? (verlaat de kamer langs de hall)

DOEK